

Завтра зустрінемо разом!



«Три доби недоспати, три доби крокувати, а в газеті – лиш кілька рядочків...» – слова журналістського славня стали девізом життя ювілярки.

**Журналістка Алла ЛІСОВА:**

**«Друзі жартують, що моєму чоловікові для трудового стажу треба рік за три записати»**

Ні нагород, ні слави не шукала – вони знайшли її самі. Професія увійшла в її життя в далеких 1980-х – й залишилася до сьогодні. Бо правду кажуть, що журналістика – це більше ніж фах.

Це – спосіб життя, який доля обрала відомій нині журналістці, редакторці відділу економіки газети «Волинь», людині, яка вміє долати життєві труднощі й трагедії, – Аллі Лісовій. Вона добре знана у рідному Нововолинську та в окрузі ще й як громадська діячка, депутатка трьох скликань – міської, обласної й районної рад. І словом, і своїми вчинками Алла Степанівна довела відданість журналістиці, героям своїх численних публікацій, усім тим, хто спілкується з нею впродовж багатьох років. У її творчій скарбниці чимало професійних нагород.

Цими днями в Аллі Лісовій – ювілей. Про непростий шлях до визнання, життєві принципи й уподобання – ексклюзивно для читачів рідного видання

**АНКЕТА ДЛЯ ГАЗЕТИ «ВОЛИНЬ»**

**1. Прізвище, ім'я, по батькові, професія...** Лісова (Гах) Алла Степанівна. Закінчила факультет журналістики Львівського національного університету імені Івана Франка, редакторка відділу економіки газети «Волинь».

**2. З газетою «Волинь» я...** зі шкільних років, коли як юнкор іваничівської районки «Колос» почала писати замітки. Взяла участь в обговоренні на сторінках «Волині» нового роману Олеса Гончара «Твоя зоря», мій допис опублікували (була на сьомому небі), а потім мене запросили на зустріч із відомим письменником у Колодязне. Згодом була практика в цьому часописі у відділі сільського господарства під керівництвом відомих публіцистів – світлої пам'яті Степана Сачука та Миколи Пирожка. Та й у хаті в моєму маленькому прибузькому Млинищі завжди, скільки себе пам'ятаю, була і є «Волинь».

**3. Як ви прийшли у журналістику: це мрія дитинства чи свідомий вибір юності?** Ми із сестрою з раннього віку любили книги. Спочатку багато читала нам мама – вчителька молодших класів. Потім любов до слова прищеплювали в Поромівській середній школі шістдесятник, відомий дисидент, почесний громадянин Волині Дмитро Полікарпович Іващенко, Ольга Федорівна Коваль, Євгенія Никанорівна Кунчик та інші педагоги, яких досі згадую з великою пошаною і вдячністю. Трьома роками раніше сестра Світлана вступила на факультет журналістики й з таким захопленням розповідала про Львів, університет, що я просто цим почала марити. Але мій шлях до улюбленої професії був непростим.

**Продовження анкети – на с. 8**

**Незагойна рана**



Фото Ольги ВАСЮРЕНКО.

«Не пощастило нашому народу. Дав Бог сусідів, ласих до нашесть...» (Ліна Костенко, роман «Берестечко»).

**«Ми просили Бога, аби нас не ставало більше...»**

Сім'ї загиблих жителів Мар'янівки побували на прощі у Пляшеві, що в Рівненській області поблизу волинського Берестечка

**Подробиці – у нашому репортажі на с. 3**

**Особливий випадок**

**«Канадські лікарі сказали нам: «Буде ваш Дениско ходити!»**

Подружжя Олега й Лілі Степанюків із села Сьомаки Луцького району чотирнадцять літ чекали появи на світ свого сина, й ось уже дев'ятий рік борються з його вродженою недугою – артрогрипозом. Із червня 2022-го волинська сім'я живе в Монреалі, куди поїхала на запрошення клініки, фахівці якої дають надію поставити їхню дитину на ноги

**Катерина ЗУБЧУК**

**«Він був для нас дуже довгожданий...»**

Про подружжя Степанюків я почула від старости Зоборольського старостинського округу Валерія Боярського. Коли мова зайшла про Сьомаки – одне із сіл округу, його мешканців, він сказав: «Найкраще про людей свідчать їхні вчинки, те, наскільки вони небаїдужі, чи здатні відгукнутися на чужу біду». А далі Валерій Федорович пригадав, як сьомаківці гуртом збирали гроші для сім'ї, в котрій росте хлопчик із рідкісною вродженою недугою, аби

Фото з архіву родини СТЕПАНЮКІВ.



Подружжя Степанюків вдячне людям, які допомогли зібрати кошти, необхідні для поїздки в Канаду.

Степанюки могли повезти сина на лікування в Канаду. Завдяки вайберу у телефонному режимі я поспілкувалася

безпосередньо із подружжям. І вже від Олега та Лілі дізналась і про їхню любов, і про те, через які випробування веде їх доля.

**Зворушлива історія – на с. 6**

РЕКЛАМА

**CreditKasa**

**ГРОШІ НА КАРТКУ**  
до 20 000 грн

**ЗНИЖКИ:**

Новим клієнтам з промокодом  
**-99% 116MONEY**

Повторним клієнтам з промокодом  
**-60% 216MONEY**



Проста заявка, без дзвінків родичам та знайомим, рішення за 8 хв!

Промокоди на знижки діють з 15.05.2023 по 15.06.2023 на всій території України, окрім тимчасово окупованих територій, на вебсайті <https://creditkasa.ua/>. ТОВ «УКР КРЕДИТ ФІНАНС». Надання коштів у позику, в тому числі на умовах фінансового кредиту. Ставка споживчого кредиту – від 0,01% до 3% на день. Максимальна сума/ліміт кредиту – 20 000 грн. Реальна річна процентна ставка – від 4% до 279 354% відсотків річних. Строк кредитування – від 1 до 300 днів. Детальні умови надання фінансової послуги та розрахунку реальної річної процентної ставки див. на вебсайті <https://creditkasa.ua/>

**Пульт тижня****Хто отримає додаткові 300–600 гривень до пенсії**

В Україні пенсіонерам після досягнення певного віку передбачені надбавки до виплат

**Леонід ОЛІЙНИК**

Йдеться про людей, пенсія яких не перевищує 10340 гривень. Отже, доплати становитимуть: 570 гривень – людям старше 80 років; 456 гривень – людям віком від 75 до 80 літ; 300 гривень – людям віком від 70 до 75. Гроші виплачуються щомісяця на додаток до основної пенсії. ■

**Народила одинадцятку дитину, попри діагноз «безпліддя»**

Вдома на дівчинку чекають п'ятеро братиків і п'ятеро сестричок

**Олена КУЧМА**

Олена Романюк із села Гірники Ковельського району народила одинадцятку дитину – донечку Лілію.

Близько двох років після весілля у подружжя Романюків не було дітей. Жінку турбували сильні болі в животі. Вона звернулася до лікарів і після численних обстежень її шокували діагнозом – безпліддя.

«Пропонували зробити операцію, але я відмовилася. Вирішили просто молитися, і Бог нас почув. Тепер у нас 11 здорових діток!» – розповідає пані Олена. ■

**Заліз через вікно і вкрав 19 тисяч доларів**

У суботу, 20 травня, до поліції звернулася 50-річна жителька одного із сіл Горохівщини. Вона поскаржилася на зникнення з будинку великої суми коштів

**Леонід ОЛІЙНИК**

Зловмисник проник до помешкання, пошкодивши пластикове вікно. Він знайшов місце, де власники зберігали гроші, та викрав 19 тисяч доларів.

На місці події працювала слідчо-оперативна група поліції, правоохоронці ретельно зібрали речові докази, допитали також і ймовірних свідків.

За декілька годин причетного до скоєння злочину затримали в Луцьку. Викрадені гроші вилучили.

Зловмисник нині перебуває в ізоляторі тимчасового тримання. Йому вже оголосили про підозру у вчиненні крадіжки в умовах воєнного стану. Вирішується питання про обрання запобіжного заходу. ■

**Дівчина лазила по дротах електромережі**

Про дивну поведінку «акробатки» очевидці повідомили рятувальникам

**Леся ВЛАШИНЕЦЬ**

У Луцьку на проспекті Соборності дівчина лазила по дротах на висоті понад 2,5 метра.

Співробітники міської 25-ї Державної пожежно-рятувальної частини за допомогою пожежного авто зняли її з небезпечного місця та передали медикам.

Обставини події з'ясовують правоохоронці. ■

**Бус збив підлітка на самокаті**

ДТП трапилася в Горохові

**Лія ЛІС**

На вулиці Шевченка 12-річний хлопець їхав електросамокатом Xiaomi. Він зіткнувся з автомобілем Mercedes-Benz Sprinter, який рухався у попутному напрямку. Підліток травмувався. 48-річний водій буса був тверезий. Поліцейські вилучили транспортні засоби помістили на арештмайданчик. Нині з'ясовують деталі автопригоди. ■

**Рейтинги**

Фотоколаж volyn.com.ua.

Військовий, який порушив присягу, не може далі служити у лавах армії. А от порушення присяги нардепом не має строгої санкції.

**Троє волинських нардепів потрапили до ТОП-прогульників**

У 2022 році у парламенті відбулось понад 2800 голосувань. Майже 60 народних обранців пропустили понад 30% із них

**Антон КАРАСЬ**

На жаль, серед найбільш несумлінних парламентарів – троє волинян. Так, представник групи «Партія «За майбутнє» Степан Івахів прогуляв 70% голосувань (7-ме місце в антирейтингу). Його колега по депутатській групі Ігор Палиця – 56% (12-те місце). Ще один представник «За майбутнє» – Вячеслав Рубльов – 35% (32-ге місце). Про це інформує Рух «Чесно».

Ще однією негативною тенденцією у Верховній Раді є нардепи-ухильанти, які не беруть участі в голосуваннях, хоча вони (або ж їхні картки) присутні на робочих місцях. Однак варто зауважити, що в обов'язки депутата входить голосувати «за», «проти» або «утри-

муватися». Такої участі в ухваленні рішень, як «не голосував», регламентом ВРУ не передбачено.

Загалом від початку 2022 року і дотепер найбільший відсоток парламентарів, які мають понад 30% неучасті у голосуваннях, – у групах ПЗЖМ (45%) та у популярній на Волині «Партія «За

Бути присутнім та особисто брати участь у засіданнях і голосуваннях Верховної Ради та її органів – це одні з перших та основних обов'язків народного обранця, які визначені законом. Крім того, законодавство передбачає ще й дотримання вимог трудової дисципліни та норм депутатської етики.

майбутнє» (44%). Натомість найменше «пасивних» депутатів у фракціях «Слуга народу» (6,8%) та «Голосу» (15%).

У свою чергу в «Європейській Солідарності» та «Довірі» немає жодного народного обранця, у якого за цей час показник неучасті в голосуваннях пе-

ревищував 30%, – у цих об'єднаннях депутати найбільш дисципліновані та відповідальні.

До найпасивніших обранців, тобто тих, які були присутні в залі (або їхні картки), але не голосували, також потрапили волиняни.

Той-таки Ігор Палиця у 40% голосувань чомусь не натискав кнопки, хоч до того зобов'язує закон. Показник пасивності у сесійній залі Ірини Констанкевич – 36%, а Степана Івахива – 30%.

Зазначимо, що бути присутнім та особисто брати участь у засіданнях і голосуваннях Верховної Ради та її органів – це не просто моралізаторство чи повчання нардепів. Це одні з перших та основних обов'язків народного обранця, які визначені законом. Крім того, законодавство передбачає ще й окремий пункт про дотримання вимог трудової дисципліни та норм депутатської етики.

У присязі народного депутата, яка закріплена у статті 79 Конституції, сказано: «Присягаю додержуватися Конституції України та законів України, виконувати свої обов'язки в інтересах усіх співвітчизників».

Порушення або ж недотримання присяги є неприпустимим, коли йдеться про військових чи лікарів. Військовий, який порушив присягу, не може далі служити у лавах армії. А от порушення присяги нардепом не має строгої санкції. Найімовірніше, їх не те що

не позбавлять мандата, а й дозволять далі з'являтися у сесійній залі. Максимум, що очікує за це, – політична відповідальність перед виборцями, але не виключено, що такі політики спробують підкупити їх гречкою на наступних виборах. ■

**Подорожчів для «Волині»****Пережив російський полон, а життя обірвалося в автодорожній пригоді**

На шляху на Схід України трагічно загинув мужній воїн, чоловік, батько двох донечок, дідусь, товариш Іван Сидорук із села Карасин Камінь-Каширського району

**Катерина ЗУБЧУК**

«Біль, смуток, горе огорнули Сошичненську громаду, – написала на своїй фейсбук-сторінці колишня директорка школи села Сошичне, а нині очільниця Центру позашкільної освіти Колодяжненської громади на Ковельщині Маріанна Журавель. – Іван Петрович – приклад для наслідування. Адже він не стояв осторонь подій в Україні 2014 року. В числі перших з'явився до військкомату у 2022-му, коли почалася повномасштабна війна. Пройшовши «сім кіл пекла» в російському полоні, повернувшись і маючи довгу реабілітацію, він не зупинився, а далі продовжував вірно служити своїй неньці Україні...»

Його життєва стежина обірвалася саме під час виконання важливої місії, яку, на жаль, він із дружиною Світлавою Макарівною Сидорук не встигли виконати сповна, адже, як сказав настоятель



Фото з сайту nru.gov.ua.

«У Бога на нього були свої плани. Не дочекались його побратими...».

Свято-Благовіщенського собору протоієрей Василь Мичко: «У Бога на нього були свої плани. Не дочекались його побратими...».

А вже у спілкуванні з Маріанною Журавель з'ясувалися подробиці загибелі Івана Сидорука. Після полону чоловік був удома. Того трагічного дня він із дружиною «віз хлопцям автомобіль та різну всячину на Схід України. Біля Сарн на Рівненщині сталося зіткнення лоб у лоб з іншим транспортним засобом. Іван Сидорук відразу загинув, а Світлана Макарівна – в реанімації».

Провести Героя в останню дорогу та віддати йому шану прийшли сотні людей, які вдячні йому за неоціненний внесок у наближення Перемоги та любов до Батьківщини.

...Дорожньо-транспортну пригоду розслідує поліція Рівненщини. Слідчий встановив, що водій автомобіля Mazda 6, 61-літній житель селища Рафалівка під час маневру обгону допустив зіткнення із зустрічним бусом Renault Master під керуванням 58-річного волинянина, яким і був Іван Сидорук. Внаслідок ДТП загинули обидва керманічі. ■

Кількість ракет, які росія випустила по Україні (по місяцях): жовтень – 191 ракета, листопад – 183, грудень – 236, січень – 94, лютий – 111, березень – 78, квітень – 27, травень (дані на 18 травня. – Ред.) – 127.

У Луцьку облаштують сквер польського військового політика Владислава Андерса (1892–1970) Презентували цей проєкт представники міської влади та Генерального Консульства Республіки Польща. Іменем військового діяча сусідньої країни назвуть зелений куточок біля Братського мосту.

На Ковельщині хочуть закрити три початкові школи – у селах Гулівка, Ситовичі та Озерне Поворської громади. Як зазначили в сільраді, у цих освітніх закладах через маленьку кількість учнів немає повноцінних класів, тому їхнє функціонування не вигідне. Якщо ЗОШ ліквідують, дітей возитимуть до Поворського ліцею.

## ■ Незагойна рана



Фото Ольги ВАСЮРЕНКО.

На згадку про спільну молитву зробили світлину.

# «Ми просили Бога, аби нас не ставало більше...»

Закінчення. Початок на с. 1

До Національного історико-меморіального заповідника «Поле Берестецької битви» рідні захисників з Мар'янівської територіальної громади, котрі загинули на війні з російськими окупантами, і тих військовослужбовців, які надто рано відійшли у Вічність через душевні й фізичні рани, вирушили на світання. Не знали, про що розмовлятимуть у неблизькій дорозі, чи стримають сльози, дивлячись одні на одних і згадуючи свого сина, чоловіка, брата, тата чи дідуса... Було знаково, що поїздку до святині у Пляшеві її організатори приурочили Дню матері й вірі, що велелюдну материнську молитву за живих та померлих Бог і їхні найдорожчі почують на Святих Небесах

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

**КОЛИ ОДНА НА ВСІХ ПЕЧАЛЬ, ОДНА БІДА...**

Товариством, яке війна прирєкла довіку жити болем, збиралися вже вдруге. Цьогоріч у січні в центрі Мар'янівки було освячено стелу «Вічна пам'ять захисникам українського народу», а потому матерів, дружин тих, хто вже в Небесному легіоні, запросили в зал Будинку культури. Голова Мар'янівської селищної ради Олег Басалик вручив їм подяки селищної ради та квитанції на річну передплату газети «Волинь», а головний редактор «Волині» Олександр Згоранець – подарунки від редакції: наші видання, а також нагрудні значки з портретами загиблих синів, чоловіків. Тоді гуртом вирішили, що зустрічатимуться бодай кілька разів на рік, бо мають одну на всіх важку журу.

– Ми розмовляли, згадували, як проводжали своїх рідних захистити Україну від клятих ворогів і мріяли про їх повернення з Перемогою. Не судилося. Ця перша зустріч згорьованих людей була для мене дуже важкою. Здавалося, горе знову розтровожилося, піднялося з глибини серця. Хотілося плакати. А потому якось стало легше на душі. З'явилось відчуття, що пам'ятають не лише наших загиблих і померлих воїнів, а й їхні сім'ї та родини. І це

дуже важливо для нас, – пригадує молода вдова Олесь Бартошук. До війни вони разом із чоловіком Олегом були на Козацьких могилах. Із собою брали й ще зовсім маленьких донечок. Тепер Аліні 14 років, Софії – 11. Виростають без батька.

– Дівчатка дуже зраділи можливості поїхати на цю екскурсію. Нам усе дуже сподобалося, – поділилася враженнями пані Олесь.

**«НАВІТЬ З-ЗА ОКЕАНУ СПРИЯЛИ НАШІЙ ПОЇЗДЦІ»**

Пропозиція помолитися на місці козацької слави за всіх, хто боронив і боронить Україну на фронтах нинішньої війни, належить Євгенії Харків, дружині волинського воїна Урагана – Михайла Харківа (на жаль, уже залишив нас назавжди), авторці фільму «Я вірю, що закінчиться війна», знятого журналістами газети «Волинь», жителями села Скригове.

– Часто спілкуюся із вдовами

«Хотілося плакати. А потому якось стало легше на душі. З'явилось відчуття, що пам'ятають не лише наших загиблих і померлих воїнів, а й їхні сім'ї та родини.»

й матерями. Зателефонувала їм і розповіла про свій задум. Його підтримали й допомогли вирішити організаційні питання голова Мар'янівської селищної ради Олег Басалик, секретар ради Ольга Васюренко, директорка комунального закладу Центру надання комунальних послуг Оксана Величко. Щоб екскурсанти не переймалися, як дістатися зі своїх далеких та близьких сіл на місце збору у Мар'янівці, свої послуги запропонували сільські старости Іван Гиль і Сергій Киричук. Меценатом поїздки зголосився бути виходець зі Скригового Віктор Вовняр. Наш земляк уже багато років живе в Америці, а цими днями приїхав на свою малу батьківщину, – каже вдячно від усіх 26 учасників поїздки Євгенія Іванівна.

Багато хто з них їхав у Пляшеву вперше, хоч живуть по сусідству.

**МОНАХ САФРОНІЙ НЕ ПРИХОВУВАВ, ЩО ВПЕРШЕ БАЧИТЬ ТАКУ СКОРБОТНУ ПРОЩУ ЖИТЕЛІВ ГРОМАДИ**

Дорогою не втихали спогади про найдорожчих. До слова, ніхто й не знав, що Василь Збудовський (загинув 22 березня 2023 року в районі населеного пункту Вільшана



Підрастає хоробрим і мужнім малий Ромчик Харків, дідусь якого воював за Україну, а тато Віталій боронить її на фронті тепер.

Куп'янського району на Харківщині) був героєм не лише фільму Євгенії Харків, а свого часу скакав на коні під час зйомок кінострічки «Тарас Бульба».

У славетну Пляшеву приїхали з квітами. Корзину із жовто-блакитним букетом поставили біля вітара в церкві Святого Георгія Переможця, червоні троянди – біля пам'ятника козакам. Заупокійну службу звершив отець Сафроній. Монах не приховував здивування: таку скорботну прощу жителів громади бачив уперше.

– Ми просили Бога, аби нас не ставало більше. Нам усім дуже важко... Коли не було війни й наші чоловіки, сини були вдома, здавалося, що так буде завжди... – ділиться смутком вдова Наталія Пастухова.

День минав швидко. Після молитви й екскурсії зробили багато світлин. За упокій воїнів помолилися й на поминальному обіді. Олег Басалик і Ольга Васюренко, які цей день провели із сім'ями захисників, вручили жінкам символічні подарунки з нагоди Дня матері. А вони усміхнулися життю, бо треба жити далі. Ці усмішки, пам'ять і молитва, напевне, дуже потрібні Небесному легіону навіть у Господньому Раю. ■

## Погляд

**Павло ВИШЕБАБА,**  
поет, музикант та  
екоактивіст, воїн-зв'язківець  
у складі 68-ї окремої єгерської  
бригади ім. Олекси Довбуша



## Пташка

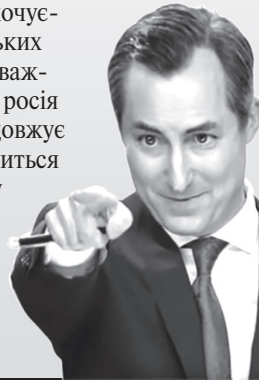
Тільки гуркіт тікатиме по степах.  
Струменіє кризь пил променева стяжка,  
і на спину до кожного, хто упав,  
прилітає пташка.  
Її пісня – то наскрізний крик «Вставай!»,  
то симфонія люти, то свист снодійний.  
І мені, моя пташко, співай, співай  
про луну надії.  
Огортай своїм голосом кожен шрам  
на утомленім тілі. Напийся гнівом.  
Якщо вічна душа, я їй жити дам  
у твоєму співі.  
Моя пташко, ти геть не як сталь тривка,  
і крило перебите, і пір'я здерте,  
та якщо ми не встанемо, не змовкай,  
здобувай безсмертя.  
Ці степи будуть спалені ще не раз,  
і бетон розлетиться над ними пилом.  
Від усього лишаться пісні про нас,  
дай їм, пташко, крила.  
Звідси гуркіт тікатиме, та не ми,  
хай лунає багатоголоса кода.  
Моя пташко, лети, нехай слухає світ німий,  
як звучить свобода.

**P.S.** Один з найвідоміших віршів поета Павла Вишебаби – «Доньці» – починається зі слів: «Тільки не пиши мені про війну...». ■

## ■ Пряма мова

**Метью МІЛЛЕР,** речник Державного департаменту США, у відповідь на запитання щодо ситуації в Белгородській області росії, де «Російський добровольчий корпус» і легіон «Свобода Росії» перейшли кордон і «звільняють» відчинні путінської влади населені пункти Брянщини за допомогою західної зброї:

Ми чітко пояснили українцям, що не даємо можливостей і не заохочуємо атаки за межами українських кордонів. Але я вважаю, що важливо нагадати світові, що це росія розпочала цю війну. РФ продовжує нападати на цивільних – цілиться в школи та лікарні, цивільну інфраструктуру. Україна вправі вирішувати, як вона хоче проводити свої військові операції. Але агресором у цій війні є росія.



## У боях за Україну полягли мужні сини Волині

**Володимир ПЕТРУК** – боєць із села Галинівка, що на Володимирщині;  
**Святослав ЛУКАЩУК** – боєць із міста Ківерці;

**Андрій КОВБ** – боєць із села Велика Осниця, що на Маневиччині;  
**Павло МАРЧАК** – боєць із міста Володимира;  
**Роман АБРАМЧУК** – боєць із села Тойкут Ковельського району;

**Михайло ПУГАЧ** – боєць із міста Луцька;  
**Юрій ЮХИМЮК** – боєць із села Гірка Полонка Луцького району;

**Сергій ГУНДЕРИЧ** – боєць із села Підбороччя Камінь-Каширського району;  
**Олександр СУШИК** – боєць із села Мишів, що на Іваничівщині;

**Руслан ВОЗНЮК** – боєць із селища Торчин Луцького району;  
**Іван ЗЛОТНИК** – боєць із села Щитинська Воля, що на Ратнівщині;

**Олександр УЛЬЯНИЦЬКИЙ** – боєць із міста Луцька;

**Ігор КОЗАЧУК** – боєць із міста Луцька;  
**Федір ШИЛЮК** – боєць із села Текля, що на Старовижівщині;

**Віталій КВАЧ** – боєць із села Кукли, що на Маневиччині;

**Валентин ЛУЦЬ** – боєць із села Квітневе, що на Рожищенщині;

**Олександр КНИШ** – боєць із села Сьомаки, що на Старовижівщині;  
**Анатолій САВЧУК** – боєць із села Заріка, що на Любешівщині;

**Сергій ЗАНЮК** – боєць із села Залісся, що на Шаччині.



**Парламентська Асамблея НАТО визнала злочини росії проти України геноцидом,** а терористичний режим у РФ – рашизмом.

**Високий представник ЄС Жозеп Боррель заявив, що навчання українських пілотів на винищувачах F-16 уже почалися.** «І я сподіваюся, що незабаром ми зможемо надати Україні цю зброю [F-16]», – наголосив він. Тим часом Президент США Джо Байден іще не ухвалив остаточного рішення щодо того, чи Сполучені Штати самі передадуть Україні винищувачі F-16, чи це зроблять союзники, але застеріг, що українці не мають права використовувати ці літаки на території росії.



Ще трохи – і, москаляки, не бачити вам нашого неба!

**■ Прямая мова****«Убили віру в «сілу рускава аружія», бо ті «кинджали» рекламував сам путін»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

**Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про рішення країн Заходу надати Україні літаки F-16:**



«Коли наші пілоти знатимуть F-16 і коли в нашому небі з'являться ці машини, це матиме значення не лише для України. Це буде історичний момент для всієї архітектури безпеки у Європі та світі».

**Вікторія СЮМАР, народна депутатка від «Європейської Солідарності», про нещодавню нічну ракетну атаку на Київ, коли українці збили 6 ракет «кинджал», у які, як вважалося, влучити неможливо:**



«Чого вони (рашисти. – Ред.) добилися? Тут три важливі речі: убили віру в «сілу рускава аружія», бо ті «кинджали» рекламував сам путін; показали світові силу американських Patriot і українських сил ППО; і вкотре запалили в нас бажання помсти».

Третє – дуже важливе. Бо тепер справедливість для нас – це помститися їм. За геноцид. За далеко не першу спробу знищити українську націю. За вбивства маленьких дітей. За хлопців та дівчат, які вже ніколи не повернуться з війни... За ці страшні ночі...».

**Михайло ГОНЧАР, президент «Центру глобалістики «Стратегія XXI», про наслідки для світу від збиття над Києвом 6 російських «суперракет» «кинджал»:**



«Певно Сі (керманіч Китаю. – Ред.) потужно задумався після 16 травня, коли 100% путінських «аналоговнет» були знищені над Києвом вогнем із американських ЗРК Patriot, які нещодавно надійшли на озброєння ППО ПС ЗСУ. Просто у Тайваню 50 батарей Patriot із загальним залпом на ураження повітряних цілей – 1200 ракет... Україна не тільки захистила небо над Києвом, але й відтермінувала на більш тривалий термін «спеціальну військову операцію» Китаю проти Тайваню».

**Ян ВАЛЕТОВ, письменник, вважає, що перемир'я з росією в результаті призведе до ще більших жертв та страждань:**



«Будь-яке перемир'я, будь-які наші поступки, хай навіть ті, що сьогодні здадуться нам розумними і незначними, призведуть до нового витка насильства, нових смертей, нових втрат, росія недоговороспроможна. Це історичний тренд. Хоч би що було обіцяно, вони обдурять. Розслабимося – і нас зжеруть. Роззброїмося – і нас знищать. Повіримо – і припинимо існувати як країна».

**Кирило БУДАНОВ, керівник Головного управління розвідки Міністерства оборони України, про те, коли росія почала готуватись до війни з Україною:**



«Активно рф почала готуватися до агресії проти України з 2007 року. У 2014-му вони скористалися зручним для них моментом, і в принципі далі ми все бачимо, як воно рухалось. Але вони в той час саме скористалися моментом. Проте ще раз вам кажу, не було б подій 2014 року, це б нічого не змінило. Війна між нами була неминучою».

**Юрій БУТУСОВ, військовий журналіст, про велику медійну та публічну активність головного розвідника України Кирила Буданова:**



«З повагою ставлюся до Кирила Буданова як до безстрашного командира групи спецназу, але не розумію його у якості публічного коментатора, оскільки під час війни це не є роботою керівника розвідувального органу. Буданов абсолютний лідер в інтерв'ю, яких він дає більше, ніж Залужний, Сирський, Малюк та всі інші військові керівники, разом узяті. Я спілкувався з Кирилом у ті часи, коли він воював як командир групи спецназу, тоді він дуже цінував життя підлеглих, агентури та витрачав увесь час на планування операцій. А коли він став керівником, пріоритети чомусь змінилися».

**Михайло МАКАРУК, речник групи InformNapalm, який зараз воює на фронті, про відплату:**



«Команда InformNapalm буде і далі розшукувати абсолютно всіх, хто вчинив злочини проти української держави й українського народу, аналізувати їхні дії й наводити докази. Думаю, це буде одна з важливих наших місій, а потім наших дітей та онуків. Кожна російська собака має бути й буде покарана будь-яким шляхом. Ізраїль не гидував і не гидує ані фізичними ліквідаціями, ані викраденням злочинців тощо. І ніхто у світі їм не заперече, тільки деякі іноді несхвально кивають головами. Ми маємо на помсту повне моральне право».

**■ Все для фронту, все для Перемоги!**

Фото із сайту eurosolidarity.org.



У планах – серійне виробництво таких автомайстерень.

## Перший мобільний шиномонтаж для передової: тепер можна «перевзути» будь-яку техніку

**Заміна коліс на передовій – це велика проблема, розповідають військові**

**Ольга СОКОЛОВА**

Петро Порошенко разом із волонтерами ГО «Справа громад» зробили першу шиномонтажну майстерню для фронту. А вже досі, щоб знайти стаціонарну СТО, часто доводилося везти техніку за багато кілометрів, та й коштують такі послуги недешево.

Тож майстри «Справи громад» узялися розробити пересувний шиномонтаж – і перша майстерня готова виїхати на фронт. «Поряд із лінією фронту можна буде швидко поміняти колесо для техніки будь-якого розміру – передбачені верстати як для легкових, так і для вантажних машин: КраЗів, Уралів, ЗіЛів, Козаків, Кіпрі, Вольфгаундів, – пише волонтер Юрій Бірюков і додає: – Цей проект справив ефект бомби, що вибухнула, – дзвінків від знайомих комбригів та замполітів уже понад півтора десятка».

«У нас була ідея, чому б не при-

везти на фронт шиноремонтну майстерню. І ми знайшли команду дуже крутих хлопців, які здатні і розробляти проектну документацію, і втілити задум у життя. І от подивіться, яке диво з'явилося!» – каже Петро Порошенко.

У контейнері розташований ба-

«Водії пікапів та бусів, позашляховиків та вантажівок скажуть: «Дякую, брате, виручив!» – тому солдатів чи сержанту, який працюватиме в цьому шиномонтажному контейнері десь не дуже далеко від лінії фронту.»

гатофункціональний шиномонтажний верстат, який може «перевзувати» практично всі колеса для військової техніки. Є балансувальний верстат, кран-балка для підйому коліс, а також усі необхідні аксесуари: пневматичні та гідравлічні домкрати, пневматичний гайко-

верт, необхідні головки та підставки. Придбали і ручний інструмент, і пневматичний, механічні ключі для демонтажу і весь асортимент витратних матеріалів. Електрообладнання працює завдяки потужному генератору.

Коштує виробництво такого шиномонтажу близько мільйона гривень – половину зібрали волонтери, половину додав Фонд Порошенка. «Цей проект – максимально специфічний, максимально логістичний, він не створить кльові відео про дохлих окупантів. Але водії пікапів та бусів, позашляховиків та вантажівок скажуть: «Дякую, брате, виручив!» – тому солдатів чи сержанту, який працюватиме в цьому шиномонтажному контейнері десь не дуже далеко від лінії фронту. Скажуть, потиснуть руку і поспішать назад на передову спалювати окупантів чи тягати снаряди, підвозити продукти чи вивозити поранених», – пояснює Юрій Бірюков.

Петро Порошенко сказав, що у планах – разом із «Справою громад» налагодити серійне виробництво таких автомайстерень. ■

**■ Про це говорять****Так зводили висотку, що... просіла сусідня дев'ятиповерхівка**

**Новозбудований багатоквартирний будинок ексдепутата міськради втретє визнали не придатним для проживання. Спорудження житлового комплексу завершили у 2021-му й відтоді щороку намагаються отримати сертифікат готовності, але безуспішно**

**Антон КАРАСЬ**

У Луцьку втретє визнали непридатним для проживання житловий комплекс «Віза-ві», що на проспекті Соборності. Відповідне рішення ухвалила Державна інспекція архітектури та містобудування.

Як інформує «Сила правди», ЖК з претензійною назвою «Егоїст» поблизу Палацу урочистих подій у Луцьку почали зводити у 2015 році на землі, що перебуває у власності приватного підпри-

ємства «Укрбізнесінвест». Фірма належить колишньому депутату Луцької міської ради Сергію Булі та його батькові Володимирі Булі.

Як тільки на ділянці почалися роботи, сталася халепа – сусідня дев'ятиповерхівка просіла, стіни дали тріщини. Тож її мешканці почали бити на сполох.

У результаті дозвіл на роботи анулювали, зведення житлового комплексу «заморозили», а забудовник змушений був зайнятися укріпленням сусідньої висотки. Більшість квартир розпродана, проте перспектив легалізації багатопверхівки поки що не видно. ■

**Сполучені Штати Америки оголосили про новий пакет допомоги на 375 мільйонів доларів. До нього увійшли боеприпаси для HIMARS, артилерійські снаряди, протитанкові керовані ракети TOW, протитанкові системи Javelin і AT-4, тепловізійні системи, мостові системи, броньовані медичні машини, вантажівки і причепи для перевезення важкої техніки та інше обладнання.**

**Після того, як українці почали збивати гіперзвукові ракети «кинджал», у росії заарештували трьох вчених новосибірського Інституту теоретичної і прикладної механіки (ІТПМ), які займалися їх створенням. Їх усіх звинувачують у державній зраді. Розробникам ракет, які вбивають українців, загрожує довічне позбавлення волі.**

Підписуйтесь на

Telegram-канал Volyn nova



## ■ Проблема



Оксана Щесюк консультує жінку, яка розшукує зниклого родича.

Фото з архіву Оксани ЩЕСЮК.

# За виплатою безвісти зниклого бійця до військкомату звернулися обидві його дружини...

**Хто з них, колишня чи теперішня, має право на отримання грошей – пояснює фахівець**

во отримувати зарплатню зниклого безвісти. Хіба він має на це право?! Але процедура стандартна, тож ми, юристи, маємо з чим працювати».

Оксана КОВАЛЕНКО

Регіональна координаторка уповноваженого з питань осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, Раїса Клименко каже, що залежно від потреби скеровує рідних, які чекають своїх воїнів з полону або розшукують їх, до психолога чи адвоката. І хоч із початку війни держава більш-менш налагодила систему оформлення пільг таким сім'ям, проблем все одно багато.

Адвокатка, представниця регіонального центру з надання безоплатної правової допомоги Оксана Щесюк каже, нюансів вистачає: «Є труднощі у зборі певних документів. Зазвичай військова частина і терцентри комплектування та соціалізації консультують, що саме потрібно. Але є особливий випадок, коли воїн народжений не в Україні, якщо батьки розлучені (буває, що й живуть у різних країнах). Чи от зараз один із випадків: зник воїн, його батько є військовослужбовцем у росії, а за законом обоє батьків мають пра-

«Теоретично зарплата зберігається до моменту звернення, або, дай Боже, повертається додому воїн й отримує її»

Оксана Щесюк також розповідає випадок, коли за виплатою військового, який зник безвісти, до військкомату звернулися обидві його дружини – колишня й теперішня. Правда, колишня написала заяву раніше й не повідомила про розлучення – цей факт випливає, коли прийшла нова дружина. За законом право на виплату має саме вона, а також неповнолітні діти від усіх шлюбів.

Нині ймовірність такого набагато менша, бо тепер мобілізований військовий має надати у свою частину пакет документів щодо сімейного стану, стану здоров'я. Така ініціатива за потреби спрощує клопоти сім'ям, які й так перебувають у дуже тривожному стані. Інший раціональний мо-

мент: у військовослужбовців стали брати зразки ДНК одразу при мобілізації. Чимало зрушень, пояснює пані Оксана, з'явилося унаслідок роботи інституту регіональних уповноважених в областях – вони звітують про типові проблеми, з якими стикаються родини зниклих безвісти.

Коментуючи питання виплати зарплатні військового його сім'ї, Оксана Щесюк пояснює, що коли від рідних звернення немає, то виплати все одно мають нараховуватися й зберігатися протягом трьох років: «Теоретично зарплата зберігається до моменту звернення, або, дай Боже, повертається додому воїн й отримує її», – підсумовує адвокатка. Водночас були випадки, коли люди мали пакет документів, але їм у військкоматі відмовляли у виплаті зарплатні. Тоді за підтримки правника вони добивалися свого безпосередньо через Міноборони.

Ще одна важлива проблема – отримання посвідчення члена сім'ї зниклого безвісти, яке дає право на певні пільги, – на стадії вирішення. «Добре, що відкрили Єдиний реєстр зниклих безвісти за особливих обставин. (Його формують і наповнюють правоохоронні органи). Витяг із нього спростить процедуру отримання пільг та соцвиплат. Я дуже сподіваюся, що він полегшить збір документів, а також вплине на військкомати в питанні видачі посвідчень. Проблема в тому, що Закон передбачає для отримання посвідчення документ, який підтверджує зникнення людини. Для всіх це і є сповіщення, які приходять з військових частин, той же акт розслідування, бо іншого не дають. Сповіщення видає військова частина через військкомат. А його представники вимагають, щоб факт був засвідчений судом. Таке їхнє бачення. На мій погляд, ця проблема вирішиться, коли складеться певна судово практика.

Контактні телефони регіональної координаторки уповноваженого з питань осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, Раїси Клименко: **050 675 34 17** та **096 933 92 63**.

Телефонний номер адвокатки, представниці регіонального центру з надання безоплатної правової допомоги Оксани Щесюк – **0503785878**. ■

## ■ Оце так так!

# На волинському заводі робили підшипники для... субмарин рф

За схемою, іноземна комерційна структура закуповувала продукцію українського підприємства нібито для своїх потреб, а потім переправляла її кінцевим замовником – ворогам України



Страшний заробіток на крові у будинках фігурантів.

Іванна ПОЛИЩУК

Служба безпеки України викрила на Волині компанію, яка через європейську країну продавала росії комплектуючі для виробництва підводних човнів та іншої важкої техніки. За даними слідства, інформує СБУ, до схеми продажу причетний керівник волинської компанії, яка виготовляє

високотехнологічні вироби для опорно-поворотних механізмів. Правоохоронці оприлюднили аудіо, з якого зрозуміло, що йдеться про підшипники. Зокрема, директор заводу повідомляє громадянину росії, що має досвід виробництва підшипників для підводних човнів, які обертають ракету на субмарині. Мовляв, раніше

продавали такі росії по 50 доларів кожен. У розмові він також сумнівається, чи зможе доправити дорогий товар замовнику, адже існує заборона на співпрацю з росією й білоруссю. На це покупець відповідає: «Купить українець».

У СБУ стверджують, що з початку повномасштабної війни із заводу незаконно

«У СБУ стверджують, що з початку повномасштабної війни із заводу незаконно «експортували» майже 200 тисяч підшипників.»

«експортували» майже 200 тисяч підшипників. Докази знайшли під час обшуків. Кримінальне провадження розпочате за ч. 4 ст. 111-1 Кримінального кодексу України (пособництво провадженню господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором). Нині тривають комплексні заходи для встановлення всіх обставин злочину і притягнення винних до відповідальності. Розслідування проводили співробітники СБУ у Волинській області за процесуального керівництва обласної прокуратури. ■

Росіяни на окупованих територіях використовують цивільне населення як живий щит: самі розміщуються в багатоповерхівках на перших поверхах, а на верхніх розташовують мирних людей, щоб не бути ураженими з повітря. Про це начальниця об'єднаного пресцентру Сил оборони Півдня Наталія Гумнюк повідомила в ефірі телемарафону «Єдині новини».

У червні 2023 року Україну і росію планує відвідати делегація з шести африканських президентів (лідери Південної Африки, Сенегалу, Єгипту, Республіки Конго, Уганди і Замбії). Вони хочуть наростити експорт збіжжя з України і домовитись про експорт добрив із росії.

У Польщі виявили боеголовку російської ракети, що впала в грудні. Про це заявив глава кабінету польського президента Павел Шрот. Боеголовка російської ракети містить не вибухівку, а бетон, її передали на експертизу.

На тлі значних втрат живої сили російське військо керівництво прийняло рішення про скорочення до 10 днів терміну підготовки особового складу, набраного з-поміж засуджених.

482 дитини в Україні загинули, понад 981 отримали поранення різного ступеня тяжкості через збройну агресію рф. Про це інформує Офіс Генпрокурора.

## Погляд

Оксана КОВАЛЕНКО, редакторка відділу освіти й культури

Фото з архіву Марії МИЦАЛЮК.



Павло Щегельський (зліва) з друзями, 1933 рік.

## «Допоможіть дізнатися про тата»

Із таким проханням до нас у редакцію прийшла... зовсім літня жінка. Дивне відлуння історії з однієї кривавої війни під час наступної... Батькові нашої землячки було 28 літ, коли він, не знаючи того, прощався з дружиною і 3-річною донькою назавжди... Марії Мицалюк зараз за вісімдесят, і вона вирішила зробити ще одну спробу в пошуку бодай якоїсь інформації про дорогу людину, якій довелося віддати життя за чужу державу в далекому 1939 році

Відомо, що батько пані Марії Павло Михайлович Щегельський народився 1911 року й мешкав у селі Новостав теперішнього Луцького району. Він відслужив у польській армії, одружився, народилася донька. Аж тут – Друга світова війна, напад гітлерівської Німеччини на Польщу. Павла Михайловича мобілізували до польського війська у першій хвилі. Марія Мицалюк переповідає все, що, вочевидь, не раз чула від мами: «Йому дали бляшаний жетон, таку «смертну карточку» – і він пішов. За два тижні німці захопили Польщу, то вже другий «побор» тутешніх чоловіків на війну не попав, поверталися... Один знайомий із Боратина ще розказував, що вони з моїм батьком перебули бомбардування німецьких літаків і навіть згодом пообідали бутербродом із маслом. А потім наказали переправлятися через Віслу, а вони – на конях, то татів кінь швидше у воду пішов, бо був слухняніший, а його налякався. У той момент літаки налетіли й знову бомбардували. То, казав, страшно, що в тій річці робилося... І більше він мого тата не бачив. І ми теж. Після того мама знову заміж не йшла: сама орала, сіяла. Казала, що не хоче чужого батька дитині. Оце й все». Чому ж пані Марія тепер, коли вже й сили не ті, взялася за пошук? Розповідає, її підштовхнув сон: «Наснився мені тато на польській дошці пошани. Був без голови, а на ший той жетон... То нехай би на тій дошці він був з головою». Сон пані Марія сприймає як знак, що мусить зробити все, що в змозі, заради пам'яті. Вона вирішила довіритись «Волині».

Я спостерігала, як бережно вона торкається поживтих «карточок», а в думках натикались одна на одну наші сучасні трагічні історії: як на початку війни жінки, дізнавшись якусь дрібку інформації про загиблого чоловіка, робили все можливе, аби мати можливість його знайти й поховати. (Включно з тим, що, зібравши останні заощадження, під обстрілами їхали на окуповану територію й шукали за фотографіями місцевості). Проводи в останню дорогу, прощання важливі для українців завжди. Якщо вже так важко склалося у житті, то має бути місце, куди можна прийти й погомоніти із загиблим та із собою. А коли це з якихось причин неможливо, то місцем пам'яті стають спогади. У пані Марії своїх мало, адже батько був поруч лише її перші три роки, але є мамині, які залишить нащадкам. Однаково вони мусять бути, і в 1939-му, і в 2023-му, бо слова про вічну пам'ять – саме про нашу пам'ять: про скорботу, роботу із собою в горі, пошук інакших світлич віконцець у житті, але уже зі спогадами про дорогу людину.

**P.S.** Якщо раптом вам доводилося чути про Павла Михайловича Щегельського, народженого 1911 року, просимо зв'язатися з редакцією. Окрім того, маємо надію отримати інформацію із архіву Республіки Польща. ■

**■ Особливий випадок**

Закінчення. Початок на с. 1

**Катерина ЗУБЧУК**

# «Канадські лікарі сказали нам: «Буде ваш Дениско ходити!»

**Н**аш синочок дуже довгожданий, – каже Олег. – Ми одружилися в 2001 році, а Дениско з’явився на світ у 2014-му. В Лілі були вагітності, але вони закінчувалися викиднями. А потім, дякувати Богу, виносила дитя. Вона була під наглядом лікарів. Усе складалося добре до восьмого місяця.

А одного дня жінка звернула увагу на те, що не чує плоду, який до цього був дуже активний. Поділилася своїм занепокоєнням із чоловіком. Після обстеження, зокрема спеціалістами з Києва, які якраз приїжджали до Луцька, лікарі забили тривогу: сказали, що плід дуже змотаний пуповиною й направили у столичний Інститут педіатрії, акушерства й гінекології.

– Правда, – пригадує жінка, – перш ми потрапили в Інститут нейрохірургії. Там професор сказав: «Є трохи проблеми по моїй частині, але зараз медицина розвинута – все буде добре». А от в Інституті педіатрії, акушерства й гінекології почули від лікаря таке: «Як сталося – так сталося... Коли будете планувати другу вагітність, то приїжджайте – я вам допоможу». Чоловік не витримав, аж на крик зірвався: «А з цією дитиною що робити? Що значить: «Як сталося – так сталося»?». Нам призначили плановий кесарів розтин, і ми чекали до 2 грудня. Кесарили мене в Луцькому клінічному пологовому будинку...



**В ораторії Святого Йосипа у Монреалі Олег Степанюк приїжджає із сином, аби поставити свічку за здоров’я Дениска.**

Степанюки шукали і нарешті знайшли через рідню, яка знає їхню проблему із сином, клініку в канадському місті Монреалі, що спеціалізується саме на артрогрипозі. Це було ще в 2020 році. Тоді й мали їхати в Канаду, от тільки коронавірусна пандемія внесла свої корективи: клініка не приймала хворих з інших країн. Але саме тоді подружжя пересвідилося, якими небайдужими є їхні односельці, мешканці інших сіл Заборольської громади, котрі допомогли їм у зборі коштів, необхідних для поїздки за океан. З вдячністю відгукується подружжя про волонтерку Наталію Єлифанович, підприємців, які долучилися до благодійної справи. Олег Степанюк

спочатку треба було їхати у Польщу і вже там відкривати візу на в’їзд до Канади. Тут могла б бути окрема розповідь про ту моральну й матеріальну підтримку, яку подружжя мало, поки декілька місяців довелось жити за Бугом...

– Поки була пандемія, – каже Олег, – в клініці утворилася черга пацієнтів. Тож і ми чекаємо. Дениско навчається у спеціалізованій школі, де всі діти з порушеннями опорно-рухового апарату. Він вчить французьку (Монреаль розташований у провінції Квебек, де переважає ця мова), проходить реабілітацію, яка передбачена до й після операції, що в нього має бути. В сина поміщали ніжки й руки. Вже стає на колінця, а як ми приїхали сюди, то не міг цього зробити. Коли почнетесь лікування, то воно триватиме не менше року. Будуть операції, реабілітація... Сподіваємося на успіх. До речі, тут медики багато не обіцяють. На першому прийомі лікар сказав: «Буде ваш Дениско ходити!». Хоч спочатку, як зауважив, в ортезах (це – медичне пристосування, яке забезпечує захист і розвантаження суглобів, створюючи для них зовнішню підтримку. – Авт.). Я зрозумів, що недуга нашого Дениска для канадських спеціалістів не є чимось новим. І якщо вони кажуть, що дитина буде ходити, то ми віримо в це. Якби ситуація була безнадійною, то вони й не бралися б за лікування ні чого не обіцяли. А що не викладають своєї максимальної програми, а тільки мінімальну, в якій впевнені на сто відсотків, то поясненням цього є такі слова: «Я не думаю, що ви будете засмучені, якщо процес лікування піде швидше й результативніше». Ми живемо надією, що Дениско буде ходити, раду собі даватиме.

«**НАШ СИН УЖЕ СВОЇХ ОДНОКЛАСНИКІВ НАВЧИВ СПІВАТИ ГІМН УКРАЇНИ!**»  
Ми говорили зі Степанюками, як не просто їм в чужій країні. Особливо на початках було важко без знання мови, канадських законів. Подружжя завдячує ді-

**«У сина поміщали ніжки й руки. Вже стає на колінця, а як ми приїхали сюди, то не міг цього зробити. Сподіваємося на успіх.»**

розповідає з цього приводу: – Клініка нам виставила такі умови в запрошенні: саме лікування буде безкоштовне, але для того, щоб винаймати житло, оплачувати послуги перекладача, нам потрібно було мати мінімум 25 тисяч доларів для відкриття візи. Заощадження ми мали, але вони розійшлися, бо ж постійно сина лікували. Що могли з хазяйства продати, то продали, але грошей не вистачало. І завдяки людям, які разом з нами переживали, аби все вдалося, це питання вирішилося.

**«Я НЕ ДУМАЮ, ЩО ВИ БУДЕТЕ ЗАСМУЧЕНІ, ЯКЩО ПРОЦЕС ЛІКУВАННЯ ПІДЕ ШВИДШЕ Й РЕЗУЛЬТАТИВНІШЕ.»**

У червні буде рік, як Степанюки зі своїм сином живуть у Монреалі. Коли почалася повномасштабна війна, їм зателефонували з клініки й повідомили, що можна приїжджати. Перша консультація була призначена на сьоме липня. А



**Такий пам’ятник встановлено біля клініки міста Монреаль на честь медиків і їхніх маленьких пацієнтів.**



**Подружжю Степанюків непросто діалося батьківство.**

аспори за допомогою у вирішенні проблем і в оформленні необхідних документів, і у винаймі квартири, пошуках роботи. Працюють обоє, бо хоч зарплати в Канаді й великі, порівняно з українськими, але й витрати відповідно чималі. Правда, як уточнюють, Ліля зайнята лише пів дня – поки Дениско у школі (вранці за ним приїжджає автобус, а після уроків привозить додому).

– Аби їхати сюди на постійне проживання, – розмірковує чоловік, – то треба бути молодими. А ми ж із Лілею вже по п’ятдесят літ маємо. Тож, звичайно, мріємо про повернення додому. А ось коли це буде, залежить від того, як піде з лікуванням Дениска. Дай Бог, за рік-два полетимо в Україну!

– Наш син уже всіх своїх однокласників навчив співати Гімн України – його він знає десь із трьох років, – долучається до розмови мама хлопчика. – Та ще й сказав, що при цьому треба покласти праву руку на серце, як робить він. Вчителька розповідала, що з інших класів приходили діти й просили його ще проспівати й, прослухавши, аплодували йому.

На завершення телефонного спілкування ми поговорили і з Дениском. Він сказав, що сильно любить маму й тата і «дуже радий, що вибрав їх». А на мое прохання заспівав Гімн України. Я слухала хлопчика, вловлювала його емоції й уявляла, як він уже звично поклав праву руку на серце. А ще – як подружжя, котрому так непросто діалося батьківство, тішиться своїм дитям. ■

**■ Репортаж із глибинки**

# Колись у Надрічне хліб доставляли вертольотом або машиною-амфібією, і тепер сюди можна добратися тільки човном

Закінчення. Початок у «Волині» за 17 травня

**У**же шостий рік іде, як овдовіла Марія Пилипівна. Пригадую її ж слова з приводу того, що живуть на хуторі, поки у парі, а як хтось один залишиться, то, певно, до котрогось із дітей доведеться перебиратися. Жінка говорить: – Думала, що не буду тут і дня, як не стане мого чоловіка. Діти кличуть – і зараз забрали б, аби тільки заїкнулася. Як чоловік помер, то дочка тиждень сиділа зі мною. А потім Пріська прийшла (найстарша з надричненців Єфросинія Пивоварчук. – Авт.) і каже: «Я до тебе буду ходити». І близько місяця вона ночувала в мене. Так і втримала тут. А сама я зразу не була б у порожній хаті. Як складеться далі – не буду загадувати. Життя покаже...

А тій Прісці, чи Єфросинії, – 96-й рік пішов. І вже до зустрічі з нею я знала, що того дня вона з Марією Коваль ходили в Набруску, що на Маневиччині. Хоч і далекувата дорога – по трасі більш як два кілометри в одну сторону, але тепер ці надричненці, що вже в поважних літах, саме її вибирають, коли треба щось купити. Навіть і влітку, коли Стохід у берегах, непросто їм по хитких кладках перейти русло.

**«Навіть і влітку, коли Стохід у берегах, непросто їм по хитких кладках перейти русло.»**

Баба Єфросинія в останні роки не сама була – син Михайло, який жив багато літ на Запоріжжі, переїхав до неї. – Добре мені було з ним, – каже. – Він і розпалить у грубці, і їсти щось зварить. Та от помер в цьому році. На початку січня його не стало. Через річку не мали як перевезти – треба було хіба вкругову добиратися, то похоронили у Набрусці.

Ще один син Єфросинії Пивоварчук живе в Обзирі. Він був оформлений її доглядальником. А як сам захворів, бідкалася бабуся, й групу йому дали, то вже за ним потрібний догляд. Залишилася вона без соціального працівника. Дякує Богу, що ще дає собі раду.

**«ЯК ПОЧАЛАСЯ ВІЙНА, ТО МИ ПЕРШИМИ СУДИ ПРИЙХАЛИ»**

За останні роки Надрічне помолодшало. Переважно тут живе Роман Коваль, який вернувся з Ковеля до батьківського дому, коли став підприємцем. Це село, де вже й будиночок свій звели, полюбилися його дружинці та синам. Літують на малій батьківщині мешканці Вараша – подружжя Анатолія й Любові Кадир. Переїхав сюди Микола Заєць.



**Кладки, що сполучають береги річки, затоплені – лише поручні видніються.**



**Найстарша жителька Надрічного Єфросинія Пивоварчук дякує Богу, що ще дає собі раду.**

Кожна ж пташка, як міркує чоловік, з вирію до свого гнізда прилітає. От і він, пропрацювавши багато літ монтажником-висотником на Рівненській та Хмельницькій АЕС, «прилетів» до рідної хати – не хоче залишати її напризволяще. А після того, як почалася повномасштабна війна росії проти України, у Надрічному стало ще людніше. Рятуючись від війни, з Кривого Рогу на батьківщину вернулася Любов Глушкова із чоловіком.



**Декілька років тому у маленькому селі гуртом збудували капличку, де тепер звучить Слово Боже.**

– Їздила в Кривий Ріг на весілля до двоюрідної сестри й там із майбутнім чоловіком познайомилася, – розповідає Любов Іванівна. – Сімнадцять років мала, як заміж вийшла й покинула своє село. Надрічного з його лісами, річкою ніколи не забувала, хоч за роботою, домашніми клопотами і рідко тут бувала. Вже коли на пенсію вийшла, то почала літувати тут. Як почалася війна й почастішали ракетні обстріли, то ми першими



**Другий рік хазяєє на батьківському обійсті Михайло Луц, який, рятуючись від війни, приїхав сюди з Мелітополя.**

сюди приїхали, бо страшно було вдома залишатися. Якийсь час жили з нами і дочка з сім’єю, син, сестра моя, яка теж у Кривому Розі заміж вийшла. Всі з часом повернулися, як там спокійніше стало. А ми з чоловіком залишилися. Город почистили від бур’янів, потихеньку хазяїнуємо. От і зараз розсаду вирощую, грядки засаджую. Чекаю, що на літо онука привезуть. Як ми по телефону говоримо і я розпитую його, як там у нас, то він каже, що прильоти далеко, – у свої десять літ звикся уже з вибухами.

Другий рік живе тут і виходить із Надрічного Михайло Луц. Військовий за професією, якому за життя довелося поміняти не один гарнізон у різних точках Союзу, розповідає:

– 26 лютого росіяни почали бомбити Мелітополь, а 28-го вже були в місті. Почалися грабежі. Три місяці я ще залишався там. А як орки стали ходити по квартирах – шукали «азовців», просто військових, то зрозумів, що треба рятуватися. Я хоч і у відставці, але не хотів наражатися на якесь приниження, а то й катування. Їхав мій син (йому київські колеги знайшли роботу у Вінниці) і мене вивіз.

Михайло Луц – вдівець. Дружина померла десять років тому. В своєму селі, яке покинув вісімнадцятилітнім, бував раз на 8–10 років. І тепер сподівався, що не затримається тут надовго. Тим часом, каже, мабуть, ще й зимувати залишиться. Хоч і не покидає чоловіка думка про повернення в Мелітополь, але й у Надрічному облаштовує свій побут, щоб з усіма зручностями жити. Одне слово, хазяїновитість взяла верх: за рік, що минув, воду в хату провів, машину пральню придбав, і курочко-несучок завіз, щоб домашні яйця були. А ще довелося згадати, як то в повній Стохід човном перепливали, коли треба в Борівне добратися, чи ягоди, гриби в лісі збирати.

**Більше фото і відео – на сайті volyn.com.ua.** ■

**■ Світ з нами!**

# Знаменитий француз вбрався у вишиванку з волинськими узорами

**Мішель Хазанавічус, бабуся якого жила в Ковелі, збирає гроші на відбудову України**

**Олена КАЛЕНЮК**

**С**лавнозвісний кінорежисер із Франції, володар «Оскара», Мішель Хазанавічус разом з іншими зірками світового рівня одягнули вишиванку сорочки. Кожна з них – особлива, бо оздоблена орнаментами певного регіону. Мішелю дісталася – із традиційною волинською вишивкою, оскільки він має кровний зв’язок з нашим краєм: у Ковелі жила його бабуря.

Вишили сорочки для нього та ще 12 знаменитостей (серед яких історик Тім Снайдер, зірка «Зоряних воєн» Марк Гемілл, тренер і футболіст Андрій Шевченко) в організації ETNODIM спільно з

музеєм Івана Гончара та UNITED24. Свої вишиванки знаменитості віддали на благодійний аукціон – таким чином люди в світі збирають кошти на відновлення ліцею в київському селі Бузова. (Росіяни 14 разів обстрілювали цей навчальний заклад ракетами, мінами та з танків!) До

**«– Моє серце з українським народом, – запевнив Мішель.»**

1 червня учасники проєкту заповзялися зібрати 1 250 000 доларів, аби 1 вересня 452 дитини цього ліцею змогли сісти за парти.

Про те, що Мішель Хазанавічус пишається своїм українським корінням, стало відомо ще в лютому, коли він приїздив до

України з іншим проєктом у рамках відбудови нашої держави. Тоді кінорежисер зробив перший внесок на відновлення зруйнованої багатоповерхівки в Ірпені; а ще раніше передав 125 000 євро на відбудову лікарні в Ізюмі. Він також пояснив, що не міг не прибрати з назви свого фільму на Каннському фестивалі літеру Z, яку за збігом обставин обрали своїм символом російської окупанти. «Моє серце з українським народом», – запевнив Мішель в одному з інтерв’ю.

**Мішель – у сорочці з вигадливим польським орнаментом, яка допоможе відновити «розстріляну» школу.**

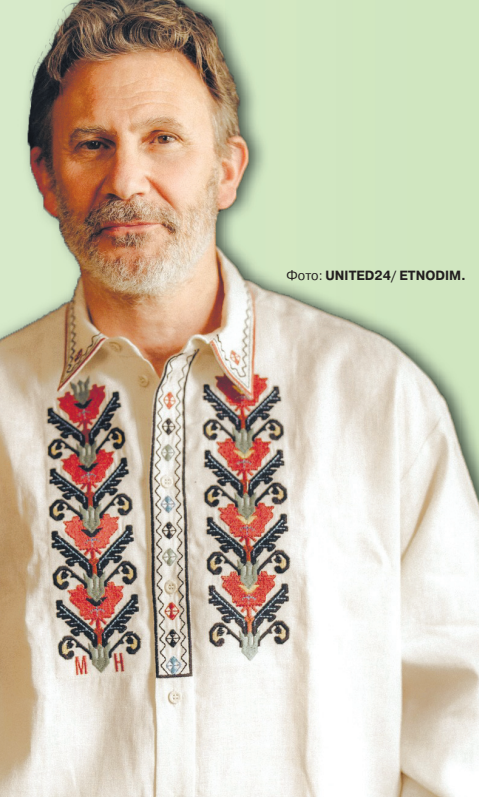


ФОТО: UNITED24, ETNODIM.

**РЕКЛАМА**

**Безпека – базова потреба кожного українця, особливо в умовах воєнного стану. Люди вже навчилися уникати небезпечних ситуацій. Та коли це неможливо, намагаються запобігати і діяти.**  
Для убезпечення себе і свого майна, варто скористатися системами безпеки і охорони. І однією з її складових є встановлення кнопки тривожної сигналізації.

Кнопка «Тривоги» вже давно продемонструвала свою ефективність. Майже 84 тис. клієнтів поліції охорони обрали КТС для захисту свого бізнесу та майна.

- ІЇ ПЕРЕВАГИ:**
  - швидкість виклику поліції;
  - простота використання;

- швидке реагування після натискання КТС;
  - цілодобовий моніторинг;
  - простота експлуатації.
- Питання безпеки українців – пріоритет у діяльності поліції охорони. Саме тому ми додатково облаштовуємо кнопки «Термінового виклику поліції» у публічних місцях з вільним доступом, аби громадяни у разі небезпеки змогли безперешкодно викликати поліцію.
- В Україні вже встановлено 289 кнопок «Термінового виклику поліції» у громадських місцях.
- З інтерактивною картою розміщення можна ознайомитися на сайті: <https://securitypolice.com.ua>.



**ТЕРМІНОВИЙ ВИКЛИК ПОЛІЦІЇ**  
ЗАМОВЛЕННЯ ОХОРОНИ  
УДІ АЗІВКА З МОБІЛЬНОГО ТЕЛЕФОНУ  
Лінійний номер 9899  
**ТЕРМІНОВИЙ ВИКЛИК ПОЛІЦІЇ**

■ **Завтра зустрінемо разом!**

# Журналістка Алла ЛІСОВА: «Друзі жартують, що моєму чоловікові для трудового стажу треба рік за три записати»

Закінчення. Початок на с. 1



Запитайте будь-кого в Нововолинську, хто такі Лісові, вам одразу відкажуть: «Та це ж наші журналісти!».

у голів сільгоспдприємств й керівників потужних заводів. Але найбільш теплі враження – від зустрічей із народними умільцями, звичайними трудівниками, людьми складних і цікавих доль, у яких завжди брала щось для себе й з якими досі зберігаю дружні стосунки. Як і з колегами з інших видань. Загалом, окрім рідної «Волині», членом колективу якої вже є майже чверть століття, працювала

ство розглядала ще й як можливість розширення кругозору, нових знайомств, поїздок, що десь на певній стадії мого життя допомагали вижити в складній морально-психологічній ситуації. Батьки з дитинства прищепили почуття глибокої відповідальності за справу, якою займаєшся. І це вже, напевно, в крові, тому й перейшло в ранг життєвих принципів.

**6. Знаю, ви вимогливі до себе й усіх, з ким спілкуєтесь.** Це те, що вже важко подолати чи викоринити зовсім. На дрібні похибки, яких і в моїй вдачі не бракує, можу не зважати, бо завжди шукаю позитиви, які їх переважають. Але не забуваю такий вислів: «В людях треба цінити професіоналізм, відповідальність і чесність». Якщо останнього немає, то два перші можна не розглядати. Не сприймаю хитрих і корисливих. При тому одним зі своїх головних надбань вважаю друзів, з якими не розлучаюся вже понад тридцять років. Вони – мій золотий фонд, бо підтримали в найважчі дні мого життя. І я готова багато на що заради них.

**7. Коли у сім'ї два журналісти: це важко чи навпаки?** Скажу більше, у нашій родині їх три. Сестра Світлана працювала на різних посадах, й в тому числі редактором, у червоноградській газеті «Новини Прибужжя». Чоловік Ігор вже більше трьох десятиліть теж редагує у нововолинській міській газеті. Важко визначити, добре це чи погано. Деякий

час у турійській і горохівській районках наші робочі крісла були в одному кабінеті. Тоді друзі жартували, що моєму чоловікові для трудового стажу треба рік за три записати. А взагалі ми, напевно, на багатьох етапах трудового шляху доповнювали, підтримували й розуміли одне одного. Вдячна своїй другій половинці, – він допомагав мені виростити двох дітей, вести домашнє господарство, завжди був надійним для мене й моєї родини.

**8. Часто буваєте у рідних Млинищах біля батьківського обійстя?** Влітку – так. Бо маємо сад, невеликий город, під керівництвом мами Марії Пилипівни потрібно все посадити, обробити, зібрати. Зміна заняття як розвантаження та близьке спілкування з рідною людиною завжди йдуть на користь.

**9. Сьгодні вашою гордістю є син Андрій. Як ставитеся до того, що він обрав іншу професійну стежину?** Позитивно. Він, як і донька Інна, втрату якої переживаємо й досі, не захотів іти нашою стежкою. Зараз Андрій після навчання в УАЛі освоєв фах історика-політолога в Києво-Могилянській академії. Паралельно практикується в комунікаційній сфері. І це в нього виходить, чим ми тішимося.

**10. Люблю нашу з вами гру в шахи, от тільки переграти рідко коли вдається.** Шахи – це ще любов з дитинства, навчилася сама. Як і згодом у шахи. Грала в університеті. Коли раніше проводилися спартакиади серед журналістів, отримувала перші місця в поєдинках із колегами. Зараз граю нечасто, бо біля мене нема охочих. Раніше захоплювалася настільним тенісом, пляжним волейболом, і це непогано виходило. Тепер війна дещо збила з пантелику, й захоплення перемістилися на задній план. Залишилася лише обов'язковість. Але знаю, що песимізм і депресію не варто допускати. Бо від цього страждаєш і сам, і ті, хто біля тебе.

**11. А де черпати те, що би в цьому допомагало?** Щоранку вставати з бажанням зробити щось корисне й добре – для рідних, друзів, знайомих і незнайомих людей. Це справді діє. Намагатися абстрагуватися від злорадства, хамства, заздрощів, незрозумілої, невмотивованої і нікому не потрібної боротьби.

**12. Вас війна змінила?** Напевно, як і кожного з нас. У мені прокинулися досі сплячі гнів і ненависть до нелюдів, які прийшли нас знищити. Щодня у молитві за близьких людей прошу в Бога захисту України й тим, хто дозволяє нам бачити сонце, спати в своєму ліжку, смакувати кавою...

**13. Як би ви висловилися про сенс життя однією фразою?** Відчуваю, що ти потрібен, своїми вчинками скрашувати атмосферу іншим людям. Пам'ятаєте слова пісні «...щасливий той, хто міг життя прожити і на Землі лишити добрий слід...»?

Записала

Світлана ГРУЙ, член Національної спілки журналістів України. ■

«**За більш як 30 років роботи доводилося готувати публікації майже про все й бувати багато де – в Міністерстві вугільної промисловості й в апартаментах архієпископів, на митниці й у всіх Нововолинських шахтах, в полі біля комбайнів і на фермах.**»

**4. Ваші публікації – глибокого економічно-аналітичного й духовно-спрямування на актуальні теми та досить проникливі історії про долі людей. І все ж, про що найбільше любите писати?** Все залежить від настрою і від людей, з якими спілкуєшся під час підготовки матеріалу. За більш як 30 років роботи доводилося готувати публікації майже про все й бувати багато де – в Міністерстві вугільної промисловості й в апартаментах архієпископів, на митниці й у шахті, в полі біля комбайнів і на фермах. Брати інтерв'ю у консула України в Любліні, в посла Канади в Україні, в народних депутатів і міністрів,

в кількох районках краю, в багатотиражці ВО «Укрзахідвугілля», готувала матеріали в республіканській газеті «Сьогодні», «Шахтар України», «Голос Донбасу», журнал «Жінка».

**5. Знаю, як багато часу затрачаєте на депутатську діяльність. Не втомлює?** Ніколи не була байдужою до того, що відбувається навколо. Та й професія спонукала до відповідної громадської участі. У 2010 році спробувала балотуватися й стала депутатом міськради. Маючи депутатський мандат, я побачила, що він підсилює мою основну роботу, яка передбачає допомогу людям у вирішенні різних проблем. Згодом депутат-

## ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 –

Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – 80 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

### НЕРУХОМІСТЬ

- Продається земельна ділянка (0,40 га) під забудову, є світло (с. Поворськ Ковельського району, вул. Лесі Українки, 4). Тел. 050 99 27 411.
- Продається у с. Озденіж Луцького району ділянка (0,25 га) під забудову. Тел. 050 02 51 370.

### СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам трактор ЮМЗ-6, 1994 р. в., на дозаторі. Тел. 098 51 69 673.

- Продам КПП до МТЗ після капремонту. Тел. 098 51 69 673.
- Продам кінну косарку на гумових колесах, привезену з Польщі, у задовільному стані. Знаходиться поблизу м. Нововолинська. Тел. 068 77 31 858.
- Куплю двигун-барaban, поворотний круг до фуражера, редуктори, вітчизняний фрезерний культиватор (бажано пальчиковий) і запчастини до нього, інші запчастини до вітчизняної картоплетехніки. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

### РІЗНЕ

- Продам (б/в) світлу кутову вмістку шафу (130×80×205) у доброму стані (м. Луцьк). Ціна 3 000 грн. Тел.: 095 09 06 570; 097 82 75 954.
- Продам пральну машинку в доброму робочому стані, привезену з Німеччини. Знаходиться поблизу м. Нововолинська. Тел. 068 77 31 858.
- Куплю гідравлічний візок (роклу) на запчастини. Тел. 050 25 35 255.
- Продам металочерепицю (220 грн/ кв. м), кольоровий металопрофіль (177 грн/ кв. м), некондицію (160 грн/ кв. м), стовпчики для огорожі (40 x 40, ціна 132 грн/п. м), прогони для огорожі (30 x 20, ціна 84 грн/ п. м). Тел. 095 89 96 834.
- Продам торфобрикети, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.
- Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставка. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

- Продається добра молочна коза. Тел. 095 86 43 015.
- Продам молоді дійну козу. Тел. 098 09 71 032.
- Постійно купую корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.

### ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 39 05 559.

### ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублений тимчасовий військовий квиток (№ 0239548), виданий на ім'я Ніколаєв Сергій Юрійович, вважати недійсним.
- Загублений військовий квиток, виданий на ім'я Добровольський Вадим Михайлович, 22.04.1978 р. н., вважати недійсним.
- Загублене пенсійне посвідчення, видане на ім'я Верзілов Олександр Вікторович, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення дитини-інваліда групи А, видане на ім'я Шуба Віта Спиридоновична, вважати недійсним.
- Загублений військовий квиток (серія НК № 4561318), виданий 30.10.1984 року на ім'я Максимук Святослав Васильович, вважати недійсним.

**Пульс тижня****Проігнорував повістку – і втрапив за ґрати**

У Ковельському районі судили працівника шкільної котельні

Ірусина ПРИХОДЬКО

Чоловік отримав повістку на початку 2023 року, але у військкомат так і не з'явився.

На судовому засіданні він свою провину визнав і пояснив, що в пункт відправки не прийшов, бо боїться воювати. На запитання, як би він діяв, якби російські окупанти прийшли на Волинь, не відповів.

Зважаючи на те, що порушник має позитивні характеристики, раніше не був судимий і «приносить громаді соціальну користність», йому призначили лише один рік ув'язнення. ■

**Волонтери збирають кошти на літнє взуття для воїнів**

Акція «Допоможемо військовим пережитися», або «Тактичне, легке взуття для котиків ЗСУ» триває

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

**БФ** «Старе місто Луцьк» уже закупив 54 пари кросівок, замовив ще 50. Як повідомила очільниця фонду Лариса Новосад, вартість обувки нижча за ринкову – 800 гривень.

«Хлопці переживають і просто дякують за підтримку... Частину взуття викупили завдяки підтримці Луцького ліцею №9. А я прошу всіх небайдужих долучитися. БО «БФ «Старе місто Луцьк»: 5168742726505336», – написала пані Лариса. ■

**Уп'яте намагався втекти з України – і знову попався**

23-річний ухлянт укотре постане перед судом

Сергій ВИШЕНЬКА

У Ковельському районі прикордонники під час патрулювання території помітили невідомі сліди й розпочали пошук ймовірного правопорушника. Неподалік Західного Бугу військовослужбовці виявили чоловіка, який намагався незаконно дістатися Польщі. Аби подолати річку, він приховав із собою рятувальний жилет.

Утікачем виявився 23-річний волинянин. Раніше хлопця вже чотири рази затримували при спробі нелегально втекти з країни: двічі на кордоні з Молдовою й на рубежах з Угорщиною та Польщею.

На горе-мандрівника склали адмінпротоколи. ■

**«Мерседес» протаранив підводу: загинув кінь**

Дорожньо-транспортна пригода сталася в селі Скобелка Горохівської територіальної громади Луцького району

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Водій автомобіля Mercedes в'їхав у підводу, що рухалася в попутному напрямку.

На щастя, люди не постраждали. Однак кінь загинув.

Працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області склали на кермівальника легковика адмінпротокол за порушення вимог ст. 124 КУпАП. ■

У Луцькій міськраді затвердили дитсадки, які працюватимуть влітку. Цьогоріч не припинять роботу 7 ДНЗ: № 11, 13, 20, 24, 27, а також № 10 і 25. Всі інші садочки йдуть на канікули.

**Резонанс****Чотирьох ексдиректорів «Волиньвугілля» підозрюють у злочині**

Їх звинувачують у тому, що вони сприяли видобутку вугілля, попри закінчення дії дозволу

Олена КАЛЕНЮК

Працівники ДБР повідомили про підозру чотирьом колишнім генеральним директорам Державного підприємства «Волиньвугілля», які у різний час очолювали підприємство у 2017–2022 роках. Через їхні дії екологія й надра постраждали на 1,17 мільярда гривень.

«Через їхні дії екологія й надра постраждали на 1,17 мільярда гривень.»

Справа в тому, що у 2018-му в підприємстві завершилася дія спеціальних дозволів Державної служби геології та надр України на видобуток вугілля у двох з п'яти шахт «Волиньвугілля». Однак керівник підприємства дав підлеглим вказівку продовжувати видобуток, який з того моменту став нелегальним. Проблема не вирішувалася навіть зі зміною керівників. А йшлося про порушення законодавства



Представник ДБР вручає колишньому керівнику повідомлення про підозру.

і шкоду екології. Впродовж чотирьох років на цих шахтах незаконно видобули 132,4 тисячі тонн корисних копалин. Вугілля продавали за чинними контрактами держпідприємства.

Колішнім директорам повідомлено про підозру у незаконному видобуванні корисних копалин загаль-

нодержавного значення (за різними частинами ст. 240 КК України). Санкцією статті передбачене покарання у вигляді позбавлення волі на строк до 6 років. Процесуальне керівництво здійснює Спеціалізована екологічна прокуратура Офісу Генерального прокурора. ■

**А нам такого і не треба!****Не бажаєте придбати будинок голови Луцької райради за 350 тисяч доларів?**

Родина представника партії «За майбутнє» Олександра Омельчука, який утік за кордон, продає майно

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

Нещодавно голова Луцької районної ради, депутат Олександр Омельчук у відеозверненні заявив, що склав свої повноваження через «переслідування та погрози» і виїхав з країни. Посадовець не назвав жодних імен своїх кривдників. У поліції ж кажуть, що заяв від пана Омельчука не надходило, натомість правоохоронці розслідують справу щодо посадових осіб райради.

Йдеться про привласнення, розтрату або заволодіння майном шляхом зловживання

службовим становищем, а також службове підроблення документа

про закордонне відрядження. Сума збитків сягає

близько 350 тисяч гривень, досудове розслідування у

справі триває. Самого

Олександра Омельчука на форумі партії «За майбутнє».

Олександр Омельчук на форумі партії «За майбутнє».

Олександр Омельчук на форумі партії «За майбутнє».

Олександр Омельчук на форумі партії «За майбутнє».

Олександр Омельчук на форумі партії «За майбутнє».

Олександр Омельчук на форумі партії «За майбутнє».

Олександр Омельчук на форумі партії «За майбутнє».



В народі таке оздоблення житла називають «пшонка-стайл», на честь генпрокурора часів Януковича, відомого своїм несмаком.

ж утікача оголосили в розшук.

У цей час журналісти видання «ВолиньPost» з'ясували, що дружина посадовця Ольга продає їхній будинок, автівку та деяке інше майно. Відповідні оголошення вона розмістила на сайті сервісу оголошень «OLX.ua».

Садибу Омельчуки сподіваються продати за 350 тисяч доларів.

В описі до «товару» зазначають, що продають його разом з ділянкою 14 соток і садом. Будинок, мовляв, «повністю укомплектований (з меблями, технікою, садовим інвентарем). Встановлено індивідуальне опалення, є свердловина, також на території споруджене окреме приміщення – баня 140 кв. м».

«Ремонт у стилі бароко, 2 санвузли, 4 спальні, великий зал, кухня, вітальня. На другому поверсі бані – більярд, теніс, аерохокей. Окремим приміщенням іде 2-поверховий гараж на 2 машини, на другому поверсі – горіще.

На території доріжки викладено бруківкою, зелена трава, ґрунт чорнозем, фруктові дерева, бесідка із зоною для барбекю, спортивний майданчик з невеликим полем для футболу (3 сотки)», – зазначено в оголошенні на сайті «OLX.ua».

Автівку ж 2020 року випуску Ольга Омельчук має намір продати за 29 500 доларів. ■

Фото зі сайту ВолиньPost.

Фото зі сайту dbr.gov.ua.

Фото зі сайту olx.ua.

Колишній футболіст київського клубу Владислав Ващук, який у 2010-2011 роках захищав також кольори луцької «Волині», відтепер служить у Бригаді наступу «Буревій» Національної гвардії України.

Штат Монта-на став першим у США, де місцева влада повністю заборонила використання китайського застосунку TikTok.

22 травня «Російський добровольчий корпус» і легіон «Свобода Росії» заявили, що перейшли кордон і «звільняють» від чинної путінської влади населені пункти у Белгородській області: почали із сіл Козинка і Гора-Подол, – але прагнуть «звільнення» всієї росії. Радник голови Офісу Президента України Михайло Подоляк запевнив, що Україна не має безпосереднього стосунку до подій у Белгородській області росії 22 травня.



**Увага, конкурс!**

**Чию фотографію заховали журналісти?**

Друзі, принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

**Грицько ГАРБУЗ**



Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз).

Пропонуємо і вам приєднатися до нашого конкурсу. Переконані – не пошкодуєте!

**«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ – 16» (2023)**

Ой яка багата українська мова!.. Є у ній і шляпа, шапка й шапурина, капелюх, капелюш, капелюшок, а чи капелюшик, бриль, циліндр, кучма, хустина, платина... Назвіть ім'я всесвітньо відомого «модельєра», який у ці дні майже 200 років тому дав усім ім «крила».

Чиє фото знаходиться у гранатобузі?

Відповідь треба надіслати до 1 червня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: **093 381 32 45**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Байрактар» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

Хто саме розпізнав у попередньому запитанні... **Тараса Шевченка**, а також яке становище лідерів у вікторині «Гранатобуз із секретом» після 11 турів – читайте на сайті [volyn.com.ua](http://volyn.com.ua) і фейсбук-сторінці **Грицька Гарбуза** (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■



**Усміхніться!**

Ідуть двоє п'яних в машині. Один каже: – Як переїдемо міст, повертай ліворуч. – А хіба не ти за кермом?

– Чим відрізняється холостяк від одруженого? – Холостяк усе робить по дому сам, а одруженого жінка змушує.

Залізнична катастрофа. З рейок зійшов спецпотяг із москалями. Рятувальники прибули на місце трагедії і виявили, що місцеві мешканці встигли похоронити всіх. – Що, геть усі загинули? – Ну, декотрі, правда, намагалися переконати нас, що живі, але ж ви знаєте цих москалів: вони завжди брешуть.

– У чому різниця між українцями і росіянами? – Нас мало, але ми зграя. – А росіяни? – Їх багато, але вони стадо.

– Рускій язык однозначно богаче українського! – Масло, олія, мастило. – Простіте, што ви сказали? Можно па-рускі? – Масло, масло, масло.

На гонках «Формули-1» виграла маршрутка № 7, яка випадково не туди заїхала.

Петро й Оксана на весіллі клялися, що тільки смерть розлучить їх. Але, як виявилось, свекруха Марія Петрівна теж на щось здатна...

Білявка – білявці: – Вчора закінчила читати «Робінзона Крузо». Ото дуреня! Стільки років на острові прожив і не здогадався по мобіліці зателефонувати... – Ти що, дурепа?! Ти знаєш, який з островів тариф?!

**Редакційний щоденник**

**Українські «скрепи»: «подяка» директору дитсадка і тік-ток від держслужбовців**

Фото Державного архіву міста Києва.



Чим переймався і з чого дивувався останнім часом редактор відділу інтернет-новин газети «Волинь» **Олег КРИШТОФ**

Якби не було такої рубрики в газеті, не писав би нині жодних блогів і не вихлюпував би на сторінки нашого видання власного ставлення до тих чи інших проблем. Адже не відчуваю морального права щось говорити хоча б тому, що сиджу в тихому Луцьку, а не на фронті. Хоч і не вважаю, що всі, хто в тилу, мають заткнутися і слухати тільки бійців. Це було б неправильно, адже населення нашої країни кілька десятків мільйонів, а у війську (умовно) – мільйон, і збільшити цю кількість в рази просто неможливо. Відповідно «голос України» – це не лише голос її захисників. Але тут я розповідаю лише про свої відчуття...

**«ЗАКРУЖЛЯВ І ВПАВ ЛИСТОЧОК, ДО ПОБАЧЕННЯ, САДОЧОК...» (С. ГОРДІЄНКО)**

На що саме українцям варто витратити кошти під час війни? Тут не потрібно бути великим економістом, щоб дати кілька хороших порад. Наприклад, нині просто необхідно підтримувати захисників України, адже від ЗСУ залежить саме наше існування. Дуже доречно було б пройти медобстеження, подбати про здоров'я, бо ми не знаємо, як зміниться ситуація завтра. Корисно також було б утеплити оселю, або ж просто трішки заощадити.

Нещодавно ж я почув про значно яскравіші варіанти капіталовкладень. В одному з луцьких дитсадків батьківський комітет (особливий орган з надзвичайними повноваженнями. – Ред.) вирішив зібрати по тисячі гривень на організацію випускного свята. Ви скажете: «Ну що ж тут такого? Завжди ж так було». Якщо не задаватися простим запитанням «Навіщо?», то й справді все виглядає нормою. Та справа в тому, що більшість мам не погоджувалася з доцільністю таких витрат, але, щоб не створювати конфлікту та не виглядати неплатоспроможними, мовчки здали потрібну суму. А ідея



А цей «флешмоб» організували радянські чиновники на п'ятий день після Чорнобильської трагедії.

ініціаторів збору коштів полягала не у тому, щоб зробити для дітей незабутнє свято (це якраз було б цілком логічно), а в тому, щоб віддячити вихователям та адміністрації закладу за їхню працю. А подарунки, як ми знаємо, справа добровільна. Можливо, хтось із дітей хотів зробити чудову аплікацію з гербарію для керівниці дитсадка чи вихователя, а доведеться дарувати розумний годинник. Врешті, той, хто чесно сплачує податки,

бітник пресслужби однієї з держустанов. Так-от: йому ще за два тижні до свята надходили вказівки від очільників різних відділів про створення «фільму» до Дня вишиванки. Посадовці із серйозним виразом обличчя відбирали світлини, які варто використати для презентації відомства, вирішували, годиться чи не годиться демонструвати фото співробітника, який перебуває в опозиції до керівництва установи. Тобто люди витратити

**«Той, хто чесно сплачує податки, з яких і фінансується система освіти, не повинен витратити додаткові кошти на преміювання працівників державних закладів та установ.»**

з яких і фінансується система освіти, не повинен витратити додаткові кошти на преміювання працівників державних закладів та установ.

**«МИР. ТРУД. ВИШИВАНКА»**

День української вишиванки – неймовірне свято, завдяки якому навіть під час війни наше життя стало трішки яскравішим. Моя стрічка у фейсбуці була наповнена тисячами світлин та відеороликів з українцями в національному вбранні. Нещодавно ж я дізнався, що за деякими із цих флешмобів стоїть наполеглива праця чиновників. Мій товариш – співро-

купу часу і зусиль на класичну радянську показуку. І те, що замість транспарантів «Мир. Труд. Май» нині – національний одяг, суті не міняє.

Нещодавно ж моя колега брала інтерв'ю у волонтерки, яка не відразу погодилася на розмову, бо весь день завантажувала допомогу на фронт і була настільки втомлена, що не могла говорити. До речі, представники цього волонтерського центру також виклали у соцмережі свої фото з вишиванками. Щоправда, на підготовку цього «флешмобу» витратили 15 хвилин і жодної копійки коштів платників податків. ■

РЕКЛАМА

**НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ 050 994 9907**

**ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ** (є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка. **Тел.: 0991813332, 0976492371.**

**пп БУРМАКА Н.П.**  
27 травня, 3, 10 червня  
Працюємо за попереднім записом. **ефективне лікування від АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**  
лікування - анонімно [www.nadiya.com.ua](http://www.nadiya.com.ua)  
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок): тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58  
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28

**ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ В СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?**

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрускіт. Набридло постійно наносити мазі і пити знеболюючі таблетки? Всі спроби які робилися раніше безуспішні? – **ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ** від фахівця який підкаже метод рішення при таких захворюваннях як: – Артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопороз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

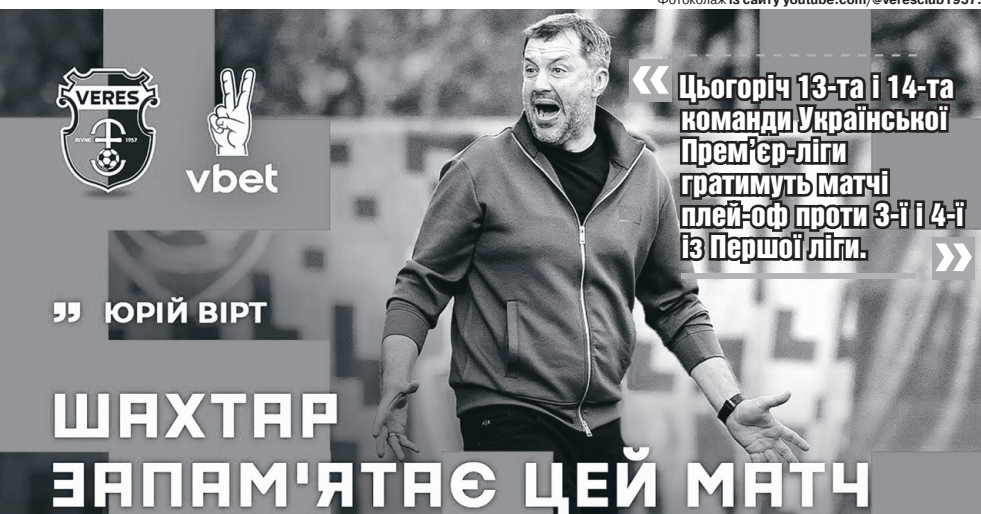
Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю **ТЕЛЕФОНУЙТЕ** на номер: **(098) 545 05 59, (066) 347 65 78.**  
Висновок ДСЄЕ України №05.03.02-03/103075 від 23.12.2018 року. Не є лікарським засобом. Перед вживанням проконсультуйтеся з лікарем та ознайомтеся з інструкцією.

**ІНКУБАТОР РЕАЛІЗОВУЄ**

добові та підрощені курчата, каченята, гусенята, індичата:  
– курчата (бройлер, іспанка, несучка);  
– каченята (башкірка, благоварка, голубий фаворит, мулатка, чері веллі, пекінка);  
– гусенята (легард, лінда);  
– індичата БІГ6.  
**ТАКОЖ РЕАЛІЗУЄМО ДЛЯ ВСІХ ВИДІВ ТВАРИН ТА ПТИЦІ** готові корми (комбікорми), концентрати (старт, гроуер, фініш), премікси ДБМВ, засоби для дезінфекції приміщень, лампи для обігріву, годівниці, поїлки, сухе молоко для, ветаптечки.  
● 067 362 95 32, 066 408 77 76 (Людмила);  
● 067 634 83 34, 050 488 77 71 (Наталія);  
● 067 119 53 13, 099 627 88 55 (Світлана).

## ■ Футбол

Фотоколлаж із сайту youtube.com/@veresclub1957.



«Цьогоріч 13-та і 14-та команди Української Прем'єр-ліги гратимуть матчі плей-оф проти 3-ї і 4-ї із Першої ліги.»

ЮРІЙ ВІРТ

ШАХТАР  
ЗАПАМ'ЯТАЄ ЦЕЙ МАТЧ

Тренер рівнян Юрій Вірт визнав, що багато нервував, бо його підопічним не вдалося швидко переходити з оборони в атаку.

## «Легко їм тут точно не було»

Рівненський «Верес» дає бій донецькому «Шахтареві», але ризикую вилетіти в Першу лігу. Бо, за підсумками нинішнього сезону, навіть команди, які фінішують на 13–14 місцях, ще не гарантують собі того, що будуть грати наступного сезону серед найсильніших команд

«Гірників». – Хороший, бойовий матч. Хлопці вийшли максимально налаштовані, старались... Але легко втрачали м'ячі і не могли швидко вийти в контратаку. Багато браку було. Воротар Богдан Когут додав нам впевненості після відбитого пенальті. І футболісти, які вийшли на заміну, діяли агресивно. Але за це очок не дають. Все було добре сьогодні, окрім ненабраних очок. Думаю, що «Шахтар» запам'ятає цю гру. Легко їм тут точно не було».

Це правда. Але після поразки від «Шахтаря» «Верес» опинився вже у зоні вильоту. А вже цього року Українську Прем'єр-лігу автоматично

покидають колективи, що фінішують на 15-му і 16-му місцях. А 13-та і 14-та команди гратимуть матчі плей-оф проти 3-ї і 4-ї із Першої ліги. Два найкращі клуби Першої ліги автоматично підвищуються у класі. І ми вже їх знаємо – це «Полісся» (Житомир), яке має 29 очок, і «Оболонь» (Київ) – 28 балів. Також гарантував собі вже перехідні матчі ЛНЗ (Черкаси), який у понеділок розгромив львівські «Карпати» – 4:1 і набрав 22 очки. В останньому турі виявиться, хто здобуде останнє право на поєдинки плей-оф – «Металург» (Запоріжжя) – 20 очок чи «Карпати» (Львів) – 17. ■

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ ПІСЛЯ 27-ГО ТУРУ:							
№	Команда	І	В	Н	П	З:П	О
1.	«Шахтар» (Донецьк)	27	20	6	1	62:19	66
2.	«Дніпро-1» (Дніпро)	27	20	4	3	59:22	64
3.	«Зоря» (Луганськ)	27	19	4	4	59:28	61
4.	«Динамо» (Київ)	27	16	5	6	44:24	53
5.	«Олександрія» (Олександрія)	27	10	12	5	40:35	42
6.	«Ворскла» (Полтава)	27	10	6	11	32:35	36
7.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	27	10	5	12	22:29	35
8.	«Колос» (Ковалівка)	27	9	6	12	22:31	33
9.	«Металіст 1925» (Харків)	27	6	12	9	22:39	30
10.	«Чорноморець» (Одеса)	27	7	8	12	30:37	29
11.	«Минай» (Минай)	27	7	8	12	20:29	29
12.	«Інгулець» (Петрове)	27	7	6	14	20:33	27
13.	«Рух» (Львів)	27	6	9	12	28:36	27
14.	«Верес» (Рівне)	27	7	6	14	32:40	27
15.	«Металіст» (Харків)	27	5	7	15	26:51	22
16.	«Львів» (Львів)	27	3	4	20	18:48	13

Петро ПАС

Футбол. Українська Прем'єр-ліга. 27-й тур: «Дніпро-1» – «Колос» – 2:1, «Ворскла» – «Кривбас» – 1:0, «Шахтар» – «Верес» – 2:1, «Чорноморець» – «Минай» – 0:1, «Зоря» – «Інгулець» – 2:0, «Олександрія» – «Динамо» – 1:5, «Металіст 1925» – «Металіст» – 2:0, «Рух Львів» – «Львів» – 2:0.

«Подякував сьогодні футболістам за ставлення до гри, – заявив після програного у рідних стінах матчу «Шахтареві» головний тренер рівненського «Вереса» Юрій Вірт, який свого часу сам захищав ворота

## ■ Погода

### Літо вже на порозі

Найближчими днями волиняни тішитимуться сонечком. Подекуди на небі не буде жодної хмаринки! Синоптики також обіцяють підвищення температури та легенький вітерець. За народними прикметами: якщо в кінці травня тепло й багато комарів – буде хороший урожай ягід

За прогнозами українських метеорологів, 26 травня очікується ясна погода, без опадів. Вітер північно-західний, 4 метри за секунду. Температура повітря вночі – плюс 13, вдень – 23 градуси вище нуля. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 2003-му – плюс 30,5, а найхолодніше

1959-го – мінус 0,5 градуса.

27-го весь день буде сонячно, дощу не прогнозують. Вітер північно-західний, 3 метри за секунду. Температура повітря вночі – 10 градусів вище нуля, вдень – плюс 18.

28-го час від часу на небі з'являтимуться хмари, без опадів. Вітер північно-західний, 5 метрів за секунду. Температура повітря вночі – 10 градусів тепла, вдень – плюс 20.

У Рівному 26 травня буде сонячно. Температура повітря вночі – плюс 13, вдень – 24 градуси вище нуля.

27-го утримається ясна погода, опади не передбачаються. Температура повітря вночі – 10 градусів тепла, вдень – плюс 17.

28-го прогнозують мінливу хмарність. Температура повітря вночі – плюс 6, удень – близько 20 градусів вище нуля. ■

## ■ Нехай смакує!

### «Весняний вечір м'ятою запах...»

П'яний аромат цієї духмяної трави не дарма опоетизований у легендах і піснях... Українці з давніх-давен плекали цю рослину, мабуть, інтуїтивно осягнувши те, що згодом довела наука. Листя м'яти містять багато ментолу, який допомагає позбутися численних недуг: алергії, ревматизму, захворювань органів дихання тощо. Крім того, у ній є аскорбінова кислота, дубильні речовини, каротин, рутин, завдяки чому вона втворює біль, має сильну бактерицидну, судинорозширювальну і жовчогінну дію, тонізує, заспокоює, протидіє онкологічним хворобам. Якщо ж під вашими вікнами вона з якихось причин не росте, запросіть її, цілющу і пахучу, принаймні у своє меню. Бо ж м'ята – то не лише чудовий чай, а й безліч страв – від супів та соусів до коктейлів і десертів

#### ОГІРКОВО-М'ЯТНИЙ САЛАТ

**Інгредієнти:** 400 г огірків, чималий пучок кропу, пучок м'яти, 1 невелика червона цибулина, 200 мл класичного йогурту або сметани, 3 ст. л. лимонного соку, 1 ст. л. оливкової олії, 1–2 зубчики часнику, сіль, перець, спеції – до смаку.

**Приготування.** Секрет цього смачного турецького салату – в заправці. Для її приготування змішайте сметану або йогурт із вичавленим часником, лимонним соком, оливковою олією та спеціями. Наріжте огірки та цибулю (за левертькільцями). Додайте до них дрібно посічені кріп та м'яту, посоліть до смаку, залийте все заправкою, перемішайте. За бажанням можна додати до салату молоду редиску, помідори чи перець.

#### ЗЕЛЕНИЙ ЧАТНІ

**Інгредієнти:** 0,5 скл. листя м'яти, 0,25 скл. зелені кінзи, 1 чилі, 1,5 ст. л. нарізаної червоної цибулі, 3 ст. л. соку лайма, 5 ч. л. води, 1 ст. л. йогурту, сіль та перець – до смаку.

**Приготування.** М'ятний чатні – це пряний соус, поширений в Індії, його призначення – збуджувати апетит. Свіжий та ароматний, він поєднується з будь-якими стравами, надаючи їм нових відтінків смаку.

Помити зелень м'яти і кінзи, дати стекти воді і покласти в чашу блендера. Додати решту інгредієнтів і збити все на середній швидкості до однорідної консистенції, перелити в соусник.

#### ІНДІЙСЬКИЙ СУП

**Інгредієнти:** для бульйону – зелена частина стебла цибулі-порей, 1 морквина, 1–2 стебла селери, 1–2 картоплини, 8 скл. води; для супу – 2 ст. л. вершкового масла, 4 скл. молодого зеленого горошку, біла і зелена частина двох стебел цибулі-порей, 2–3 картоплини, 2 скл. салату-латуку, 0,5 скл. нарізаної м'яти (листочків), 1 лимон, сіль до смаку; для подачі – 0,5 скл. сметани, 2–3 гілочки м'яти, бланшованій зеленій горошок, сухарики.

**Приготування.** Овочі для бульйону (цибулю, моркву, селеру і картоплю, порізані кубиками) скласти у велику каструлю, залити водою і варити пів години

на середньому вогні. Дістати овочі (вони більше не знадобляться), бульйон процідити. У великому сотейнику розтопити на середньому вогні масло, всипати нарізану півкільцями цибулю і картоплю, покращити тонкими скибками, тушувати приблизно 10 хвилин. Коли цибуля почне підрум'янюватися, влити 6 склянок бульйону-основи, посолити і варити до готовності картоплі – близько 10–15 хвилин. Всипати горошок, потримати на повільному вогні ще 5 хвилин, тоді додати салат-латук і довести суп до кипіння. Зняти з вогню. Коли схолоде до кімнатної температури, вкинути листя м'яти і за допомогою блендера збити суп на пюре. Додати лимонний сік і сіль за смаком. Якщо подобається рідша страва – додати в нього ще бульйону-основи. Суп підігріти на повільному вогні, постійно помішуючи, розлити в тарілки, покласти в кожну по ложці сметани, бланшованій зеленій горошок і сухарики.

#### ПЕЧИВО «ЗЕЛЕНИЙ РОЗМАЙ»

**Інгредієнти:** 30 г листя свіжої м'яти, 100 г цукру, 100 г вершкового масла, 1 яйце, 200 г борошна, 0,5 ч. л. розпушувача для тіста.

**Приготування.** М'яту ретельно вимити, обірвати листочки, висипати на них цукор і збити блендером до утворення однорідної маси. В окремій ємності змішати борошно з розпушувачем і ретельно збити цю суміш із м'ятою. Додати розм'якшене вершкове масло та яйце, замісити. Застелити деко або форму пергаментом, викласти сформовані з тіста кульки, трішки їх приплюснвши. Випікати 15 хвилин за температури 180 градусів. Увага: не перепечіть м'ятне печиво! Якщо перетримати його в духовці до зарум'янювання, воно пересохне і не буде таким ніжним на смак. За бажанням печиво можна прикрасити арахісом чи кунжутом. Найкраще смакує охолодженим.

#### М'ЯТНО-ЛИМОННЕ ВАРЕННЯ

**Інгредієнти:** 300 г листя м'яти зі стеблами, 1 кг цукру, 1 лимон, 0,5 л води.

**Приготування.** Лимон ретельно вимити і разом з шкіркою нарізати маленькими кубиками. Закип'ятити воду і вкинути в окріп лимон та подрібнену м'яту, проварити 10 хвилин і відставити на добу. Наступного дня відвар процідити, додати цукор і варити 35–40 хвилин. Гарячим закатати у невеличкі попередньо простерилізовані слоїчки.

#### М'ЯТНИЙ ЛІКЕР

**Інгредієнти:** 300 г м'яти, 250 мл спирту, 650 г цукру, 350 мл води.

**Приготування.** Листочки м'яти помити, викласти на друшляк, щоб стекла вода, потім перекласти у скляну ємність, залити спиртом, щільно закрити і настоювати в темному місці за кімнатної температури 5–7 днів, щодня злегка струшуючи, аби листя було повністю покрито рідиною. По закінченні цього терміну в каструлю влити воду, всипати цукор і, помішуючи, довести до кипіння, накрити кришкою і залишити до охолодження. М'яту відцідити на марлю, добре відтиснувши всю рідину. Змішати спиртову настоянку із сиропом, перелити у пляшку, щільно закорувати і поставити в холодильник. Перед подачею на стіл кілька годин потримати лікер у морозилці. Смакуватиме із солодоцями. ■



Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року. ■

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видавця заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «—» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

#### ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Заступник головного редактора

БОРОХ Сергій Іванович 78-07-70

Головний бухгалтер

ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна 28-39-32

Відповідальний секретар

ХАРЧУК Олена Андріївна 28-39-32

Літературні редактори

МІСЮК Олена Миколаївна 28-39-32

БАНАДА Олена Андріївна 78-38-94

Політики

УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович 78-38-94

Економіки

ЛІСОВА Алла Степанівна (244) 3-11-78

Інформації

КРАВЧУК Ірина Олександрівна 78-38-94

Відділ інтернет-новин

КРИШТОФ Олег Степанович 78-38-94

Освіти і культури

КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна 78-38-94

Реклами

ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна 78-07-70

Приватних оголошень

ТИМОШУК Руслана Борисівна 28-39-32

Листів і зв'язків із читачами

ЧАПКО Любов Вікторівна 78-38-94

ТЗОВ «Газета Волинь»  
п/р UA83305299000026007000803281  
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ  
02471695

Друк офсетний.  
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:  
30000, 60306 (для читачів  
ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),  
97847 (для читачів  
РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),  
61136 (для читачів ІНШИХ  
ОБЛАСТЕЙ).

Реєстраційні номери:  
ВЛ №518-251 П від 02.03.2018 р.,  
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,  
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,  
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:  
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням.  
Замовлення № 683.

**АртБарикада**

# Як володимирські актори показували захисникам «Селфі зі склерозом»

У медоб'єднанні княжого міста, де лікують поранених бійців, влаштували театр

**Олена КАЛЕНЮК**

«Наші воїни не просто сміялися – вони реготали, підспівували, плескали, спостерігаючи за грою артистів. А ми були дуже втішені», – розповіла нашому виданню режисерка Народного аматорського театру-студії «Різнобарв'я» Лариса Половнюова.

Виставу володимирські актори поставили за п'єсою українського драматурга Олександра Володарського. Про що «Селфі зі склерозом»? Про самотність, про відкладене життя, про спілкування поколінь. За сюжетом головна героїня Майя Михайлівна всю себе присвятила роботі, а на старість зрозуміла, що навіть не має з ким поділитися спогадами. І спіррозмовником стає її власний Склероз (це теж роль актора). Як виявилось, життя з ним не таке вже нудне й одноманітне!

Лариса Половнюова, коментуючи сюжет, пояснює, чому саме цей спектакль показали військовим: «По-перше, він змушує усміхатися, поліпшує настрій. А ніщо так не лікує, як сміх. По-друге, основна думка твору така актуальна і для наших захисників, і для інших: по-



Фото з фейсбук-сторінки театру-студії «Різнобарв'я».

Артисти раділи, що змусили військових витирати сльози.

«Спектакль змушує усміхатися, поліпшує настрій. А ніщо так не лікує, як сміх.»

при все треба жити так, щоб потім не жалкувати. Але не тільки надією – радіти тому, що дає нам доля!».

Окрім того, каже режисерка, виставу про життя зі склерозом грають три актори з різних поколінь. І це теж символічно, бо висвітлює проблему порозуміння між молоддю і людьми старшого віку. Адже якби люди вчилися «бачити» у чужих стареньких рідних дідусів і

бабусь, то ліпшим було б усе суспільство.

Народний аматорський театр-студія «Різнобарв'я» діє уже 7 років. У колективі є молодь, актори середнього і «третього» віку. Незважаючи на повномасштабне вторгнення, артисти працювали безперервно. Навіть відновили формат фронтового щоденника й регулярно показували невеликі концертні програми для військових 14-ї ОМБр імені князя Романа Великого. Лариса Половнюова підсумовує: «Кожен на своєму місці робить, що може, для Перемоги».

**Добра справа**

# На лавці-гойдалці біля церкви зможе відпочити і малий, і старий

Фото Тетяни ПАНАСЮК.



За хорошу справу задля громади меценатам вдячні настоятель храму Святителя Миколая Чудотворця отець Назарій Шийка і парафіяни.

Навесні у селі Звинячому Горохівської територіальної громади завжди гарно, як у віночку. Тутешні господарі ще до Великодня, наче на виставку, прибирають свої обійстя, а сільські активісти дбають про те, щоб взірцева чистота була на сільському кладовищі, кругом школи, клубу, ФАПу, магазинів, у парку й на узбіччях

**Леся ВЛАШИНЕЦЬ**

Особливо опікуються звиняченці порядком біля храму Святителя Мико-

лая Чудотворця Православної церкви України. А цими днями біля нього з'явилася обновка: добротна лавка-гойдалка.

– Придбати таку гарну річ для села – то була ідея депутати Горохівської міської ради, жительки Звинячого Оксани Камоцької. Люди не втомлюються здавати гроші на потреби ЗСУ. Наші односельчани відправляють на фронт продукти й усе, що потрібно бійцям, а Оксана Йосипівна запропонувала доброю справою подякувати громаді за волонтерство.

– Сказала, як зав'язала, й першою зробила свій грошовий внесок у реалізацію задуму. В

одній із ділових розмов про нього почув депутат Волинської обласної ради Тарас Щерблюк... і без коментарів додав основну частину грошей до потрібної для покупки суми. Жити задля Перемоги й водночас для громади – таким на Горохівщині й у довколишніх громадах знають і за це поважають Тараса Васильовича і всю його родину, – із вдячністю меценатам розповіла староста Звиняченського старостинського округу Тетяна Панасюк.

Чому жінки вирішили, що найбільше подарунок пасуватиме саме церковному подвір'ю? Найперше подумали про діточок. У важкі дні війни люди ревно горнуть до Бога молитвами, а із собою беруть до храму малечу. У затишному затінку зможуть відпочити й поважні літими парафіяни.

Разом із настоятелем церкви отцем Назарієм Шийкою декотрі вже порадили подарунку й сфотографувалися біля нього. До слова, цими днями віряни вітали свого духовного наставника з 36-річчям. За словами Тетяни Панасюк, у понеділок, в день святого Миколая й храмового свята своєї святині, церковна родина у Звинячому молилася за Перемогу, ЗСУ та повернення додому всіх захисників. Многотіття просила в Бога й доброчинцям.

**Фотофакт**

# Іринка Васильєва приміряла форму від татових побратимів



7-річна дівчинка з Рівного мріяла про військовий однострій. Хотіла мати його і на згадку про тата, і «щоб боялися всі вороги»

**Олена КАЛЕНЮК**

Батько Іринки – Олександр Васильєв на псевдо Янгол – загинув на війні. Тож замість тата мрію дівчинки здійснили його побратими. Іринчина мама розповіла, що дитина, одягнувши форму, дві години плакала... А загалом воїни 14-ї ОМБр дякують маленькому янголу, Іринці, за велику підтримку: дівчинка виготовляє віночки й так збирає кошти для бригади.



Патріотами стають з коліски!

## 2023 ТРАВЕНЬ – ЧЕРВЕНЬ

**29** **Понеділок**  
Аркадій, Георгій, Микола, Лаврентій, Олександр, Петро, Юрій, Касян, Модест, Муза.  
Міжнародний день миротворців ООН.



☀️ схід – 14:34, захід – 03:01. Зростаючий опуклий місяць. 9-й день.  
☀️ схід – 05:13, захід – 21:18. Тривалість дня – 16:05. Тривалість ночі – 07:55.

**30** **Вівторок**  
Адріан, Андроник, Євдокія, Єфросинія, Никифор, Степан, Стефан, Памфіл, Юнія.  
Всесвітній день боротьби проти астми й алергії.



☀️ схід – 15:46, захід – 03:12. Зростаючий опуклий місяць. 10-й день.  
☀️ схід – 05:13, захід – 21:20. Тривалість дня – 16:07. Тривалість ночі – 07:53.

**31** **Середа**  
Андрій, Давид, Клавдія, Лев, Олександра, Павло, Петро, Павлина, Семен, Юлія, Фаїна, Федір, Федот, Христина, Уляна.  
Всесвітній день без тютюну. Всесвітній день білявок.



☀️ схід – 17:00, захід – 03:24. Зростаючий опуклий місяць. 11-й день.  
☀️ схід – 05:12, захід – 21:21. Тривалість дня – 16:09. Тривалість ночі – 07:51.

**1** **Четвер**  
Анастасія, Гнат, Дмитро, Іван, Сергій, Корнилій, Корній, Онуфрій, Патрикій, Яким.  
Міжнародний день захисту дітей. Всесвітній день батьків.



☀️ схід – 18:19, захід – 03:37. Зростаючий опуклий місяць. 12-й день.  
☀️ схід – 05:11, захід – 21:22. Тривалість дня – 16:11. Тривалість ночі – 07:49.

**2** **П'ятниця**  
Іван, Микита, Олексій, Олександр, Сусанна, Тимофій, Фалалій.  
Всесвітній день пончика.



☀️ схід – 19:42, захід – 03:54. Зростаючий опуклий місяць. 13-й день.  
☀️ схід – 05:10, захід – 21:23. Тривалість дня – 16:13. Тривалість ночі – 07:47.

**3** **Субота**  
Василь, Ілона, Кирило, Михайло, Костянтин, Олена, Федір, Ярослав, Касян, Агапій.  
Всесвітній день велосипеда. Трійця батьківська субота.



☀️ схід – 21:08, захід – 04:15. Зростаючий опуклий місяць. 14-й день.  
☀️ схід – 05:09, захід – 21:24. Тривалість дня – 16:15. Тривалість ночі – 07:45.

**4** **Неділя**  
Василь, Володимир, Дмитро, Данило, Захар, Іван, Макар, Максим, Павло, Софія, Федір.  
День господарських судів в Україні. День працівників водного господарства України. День Святої Трійці, п'ятдесятниця.



☀️ схід – 22:31, захід – 04:46. Повний місяць (Повня). 15-й день.  
☀️ схід – 05:09, захід – 21:25. Тривалість дня – 16:16. Тривалість ночі – 07:44.

Місячний і сонячний календар склад Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».

Газета **Волинь** НОВА  
volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

Газета «Волинь»: 84-й рік довіри читачів  
Наші передплатні індекси:  
30 000, 60 306 (Волинська область);  
97 847 (Рівненська область); 61 136 (інші області України).  
Ваша передплата – це інформаційні снаряди по путіну!